Micile necazuri de zi cu zi par uneori foarte hazlii. Atunci când se întâmplă altora.

OCCIDENT

un scenariu de CRISTIAN MUNGIU

LiterNet.ro 2012

OCCIDENT

Scenariul şi regia: Cristian Mungiu

Redactor: Răzvan Penescu rpenescu@literne t.ro
Mulţumim pentru sprijinul dat în transcrierea scenariului următorilor: Irina Vasile, Andrei Rus, Ioana Petre, Laura Căpăţînă, Raluca Andrei, Roxana Trofin, Florin Streche, Laura Greere.
Editor format.pdf Acrobat Reader: Iulia Tomescu

Text şi imagini © 2012 Cristian Mungiu. Toate drepturile rezervate.
Lungmetrajul omonim a fost regizat de Cristian Mungiu şi produs de Temple Film, cu sprijinul Centrului Naţional al Cinematografiei; co producători: BV McCann Advertising România, Tommy One Productions, cu participarea Hubert Bals Fund / International Film Festival Rotterdam.

© 2012 Editura LiterNet pentru versiunea.pdf Acrobat Reader.
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărţii prin intermediul altor siteuri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-080-2
Editura LiterNet
http://editura.literne t.ro office@literne t.ro

PREGENERIC ŞI GENERIC

Aparatul alunecă perpendicular peste o pereche de şine de cale ferată pînă la un macaz, deasupra căruia încetineşte. Macazul se schimbă. Apare titlul filmului OCCIDENT. Aparatul se înalţă. Un tren trece pe dedesubt.

1. EXT. CĂMIN NEFAMILIŞTI - ZI

În urma trenului care se pierde în zare rămîn căminele de la marginea oraşului. Luci şi Sorina traversează şinele către cămine, cu plasele de cumpărături în mîini.

LUCI

În două, trei săptămîni, se rezolvă sigur... ai să vezi...

SORINA

Două-trei, săptămîni! Deja durează de două luni chestia asta. Eu nu-nţeleg ce te costă. Te duci frumos, dai interviu, a vorbit asta... directoarea de la noi cu omu' de acolo şi-o să fie înţelegător...

LUCI

Cum adică înţelegător, mă-ntreabă ăla: vrei să fii agent publicitar, zic da - da ' ştii ce-i aia? - şi eu ce zic, Păi nu ştiu da ' m-ar interesa...

SORINA

O să-ţi zică ei, da' măcar te plăteşte, tu nu vrei să ne mutăm naibii de aici?

Sorina se opreşte, privind la mobilele evacuate din locuinţa lor împrăştiate pe maidanul din faţa căminului de nefamilişti: o saltea, un dulap, o lampă, scaune, haine pe umeraş într-un cuier-pom şi pe saltea, genţi şi cîteva flori mari în ghivece. Sorina scăpa plasele din mînă şi începe să plîngă.

LUCI

Cretinu' naibii!

Luci se repede înăuntru pe uşa căminului.

2. INT. CĂMIN NEFAMILIŞTI HOL - ZI

Luci merge pe culoarul căminului, furios. Ajuns la capătul culoarului, izbeşte de perete uşa de la spălătorie. Înăuntru, doi inşi, în maieuri lăbărţate, mănîncă salam dintr-o hîrtie.

LUCI

Auzi, bă, tu cum îţi permiţi să-mi scoţi lucrurile afară fără ca măcar să m-anunţi?

Cei doi s-au întors către el. Doi vlăjgani burtoşi şi ţigănoşi care se chinuie să-şi scoată cojile de salam din gură.

LUCI

Zi mă, ţi-a dat ăsta şpagă să-l bagi în locu' meu?

ADMINISTRATORUL

Auzi, cum vorbeşti tu, mă, cu frate-miu? Îî?

Administratorul se apropie de Luci. Se ridică şi celălalt, o namilă. Luci rezistă o clipă, apoi se întoarce şi pleacă înjurînd în barbă.

ADMINISTRATORUL *(cont'd)*

Înjuri, tu-ţi gura mă-tii de prăpădit, că dacă vin după tine acuma!

Luci merge înapoi pe culoar. Trage un şut la una din genţile noului proprietar, apoi îşi duce mîinile la tîmple, să se calmeze. Se apleacă şi înşfacă din faţa uşii cîteva mărunţişuri rămase în urmă şi iese.

3. EXT. CĂMIN NEFAMILIŞTI - ZI

Sorina plînge, aşezată pe canapea. Luci se aşază alături şi încearcă s-o îmbrăţişeze. Sorina îl dă deoparte cu mîna şi se fereşte.

LUCI

Acuma ce, îţi pare rău după locu' ăsta? Las' c-o rezolvăm.

SORINA

O să rezolvăm, o să rezolvăm, mereu numai asta zici. M-am săturat pînă peste cap... numa' mizerii...

LUCI

Las' că facem noi cumva. Ducem astea la tanti şi deocamdată stăm acolo pînă...

SORINA

Pînă ce? Şi chestia asta e penibilă, s-aştepţi să moară tanti ca să te muţi în locul ei - tu nu vezi ce de căcat e toată chestia asta? Să mor, mai bine ne-am căra cu totul de aicea...

LUCI

Unde naiba să ne căram, mă?

SORINA

Oriunde, oriunde, numa' să plecăm din locu' asta de căcat!

LUCI

Unde naiba, mă, punem capu'n pămînt şi o tăiem aşa, aiurea... lasă c-o să...

SORINA

(printre lacrimi)

... c-o să ce? Te trezeşti afară în stradă şi n-ai ce să faci, nici n-ai cui să te plîngi, o să ce?...

LUCI

Şi-n altă parte ce crezi că e? peste tot e la fel, dacă eşti amărît.

SORINA

Nu ştiu, mă, oricum, mai rău nu poa' să fie. Aici, dacă n-ai bani, te scuipă toţi... nu vezi că n-avem nimic al nostru după atîţia ani...

LUCI

Ne avem unul pe altul...

SORINA

Ţţţ... ce naiba, mă, eu vorbesc serios!

Sorina se ridică şi îşi scoate bluza de pe ea.

LUCI

Ce faci?

Sorina deschide uşa dulapului şi se schimbă, chiar acolo, în stradă.

SORINA

Mă duc pîn' la tata. Înţelege-mă, ceva trebe să se schimbe. M-am săturat să trăiesc aşa.

◄ ►

LUCI

Noi tre' să rezolvăm. Tată-tău ce să...?

Sorina închide dulapul şi porneşte, avînd acum o bluza neagră pe ea. Luci oftează şi porneşte în urma ei.

4. EXT. CIMITIR-ZI

Aparatul alunecă de-a lungul unor cruci. Într-un cimitir. Fotografiile dispăruţilor se perindă prin faţa aparatului, alături de flăcările care pîlpîie în candele. Picioarele în costum ale unui mire. Vasile, ajunge în cadru în momentul în care el îşi scoate batista din buzunar scăpînd jos o hîrtie cu pătrăţele de aritmetică. Sorina şi Luci stau pe o băncuţă, la căpătîiul mormîntului tatălui Sorinei. Tac, mult.

LUCI

Şi acuma ce aşteptăm?

SORINA

(vorbeşte cu ochii închişi)

Nu ştiu. O să ne dea un semn.

Luci îi întinde avionul de hîrtie şi o atinge uşor cu cotul, să o facă să deschidă ochii să-1 vadă. Ea deschide o clipă ochii şi apoi îi închide la loc - n-are chef. Luci aruncă avionul şi îl urmăreşte plutind.

LUCI

Păi ce fel de semn, adică doar nu te-aştepţi să vorbească, nu?

Sorina deschide ochii.

SORINA

Bineînţeles că nu! Poate că o să ne vină o idee sau, nu ştiu... o să se-ntîmple ceva...

Tac. Pe o alee trece un ins în costum, mirele Vasile.

LUCI

L-ai văzut p' ăla?

SORINA

Care?

LUCI

Ăla! N-o fi vreun semn?

SORINA

Termină! Dacă o să primim un semn, o să ne dăm seama, ai să vezi.

La un mormînt apare un gropar cu un hîrleţ. Luci se apleacă şi ridică o castană de pe jos.

LUCI

Practic, orice poa' să fie un semn. Ar trebui să întrebi ceva sau să-ţi pui o dorinţă sau...

SORINA

Exact asta fac. Da' e suficient să-l întreb în gînd, nu?

Sorina îl priveşte o clipă, apoi închide ochii la loc.

LUCI

Şi ce l-ai întrebat?

SORINA

Treaba mea!

LUCI

Ce mă, e secret acuma?

SORINA

Nu că e secret da' tu iei în rîs lucrurile astea şi mă enervează.

LUCI

Cine le ia în rîs? Eu le iau în rîs? Nu le iau în rîs!

SORINA

Ei nu...

LUCI

Nu le iau, mă, în rîs da... tu nu ştii să pui problema - adică degeaba îţi zici tu în gîndul tău, tată, ce să fac, să stau sau să plec, omu' nu poate să-ţi răspundă aşa, trebe să pui întrebări cu *da* şi *nu*, înţelegi? Adică, uite, te gîndeşti: tată, vreau să plec, dacă e bine să plec, nu ştiu, fă ca cioara aia de acolo să zboare, înţelegi, aşa trebe făcut, atunci poa' să-ţi răspundă, altfel...

SORINA

Băi, să mor, fii atent c-a zburat...

Luci priveşte, descumpănit.

LUCI

Ce? A, nu se pune, mă, că era de exemplu...

SORINA

De ce să nu se pună, mă?

LUCI *(cont'd)*

Păi nu, mă, nu... trebe organizat... Deci, uite, întreb, nu-i aşa că e mai bine să stăm naibii aici la noi acasă?

SORINA

Păi da eu nu asta am întrebat.

LUCI

Păi nu c'acuma întreb eu.

SORINA

(dă a lehamite din mînă)

Bine, mă... deci dacă zboară, e să stăm, da?

LUCI

Îhî...

Tac şi privesc.

SORINA

Nu zboară.

LUCI

Păi ce vrei, aşa, imediat... cît numărăm pîn' la cinci.

Tac.

LUCI *(cont'd)*

Să-ncep să număr?

SORINA

Păi ce, mă, n-ai început?

LUCI

Uite acuma încep.

Pauză.

LUCI

Mai bine dă-mi ceasu' tău...

SORINA

Hai mă, ori numeri ori...

LUCI

Da, mă, număr, gata, hai - fii atentă!

Numără pe degete. La al patrulea deget se preface că i-a căzut ceva în păr şi o ia de la capăt.

SORINA

E clar, nu?

LUCI

Hai, numărăm pîn' la zece!

Sorina închide ochii şi dă a lehamite din mînă, jocul s-a încheiat. Luci încearcă să alunge pasărea, huşi, face el, apoi aruncă cu castana în ea. O bate pe Sorina pe braţ şi îi arată pasărea care zboară. Sorina se întoarce şi o priveşte.

De după cruce, Groparul iese cu mîna la cap să vadă de unde i-a căzut castana. Luci pune capul pe umăru' Sorinei care, la rîndul ei, închide ochii şi amîndoi rămîn aşa, picotind, în aşteptare.

Mai tîrziu:

O maşină roşie cu număr străin intră în cadru şi merge agale pe aleile cimitirului. Pe băncuţa de la capătul mormîntului, Luci deschide brusc ochii şi se răsuceşte să privească la maşina care se vede mergînd înapoia

crucilor. Mai încolo se vede un poliţist. O scutură încet pe Sorina, care deschide ochii şi priveşte către ce îi arată el, cu degetul întins.
Maşina a ajuns la capătul unei alei şi parcă ezita în ce parte s-o ia. O tînără mireasă s-a oprit şi ea mai încolo privind la maşină.

LUCI

Bă, dacă nici ăsta nu-i un semn...

SORINA

Sşşt...
Amîndoi stau încordaţi. Maşina porneşte în cele din urmă către ei. Ea îl apucă de mînă.

SORINA

Cred că e aici!

LUCI

Cine?

SORINA

Tata, simt că se apropie...

LUCI

Cu maşina?

SORINA

Tţţţ...
Cei doi rămîn încordaţi, privind în jur. Vîntul s-a înteţit, parcă s-a şi înnorat. Sorina îşi face cruce. Ceva străluceşte în iarbă. Luci se ridică şi face cîţiva paşi. Se apleacă şi ridică de jos, din iarbă, o verighetă de

aur. Zîmbeşte - ăsta da semn, pare el să spună - şi se întoarce către Sorina, face un pas şi se opreşte.
Se aude un fîlfîit, ca un proiectil care cade - i-auzi - o face el atentă aplecîndu-se înainte cu un deget ridicat, ea ridică privirea în sus şi urmăreşte ceva, apoi, ZBANG! - o sticlă de vin picată ca din cer îl loveşte pe Luci drept în cap trimiţîndu-l la pămînt.
Sorina duce mîna la inimă şi priveşte către el, care a rămas nemişcat pe jos, cu un zîmbet tîmp întipărit pe chip.

5. EXT. CIMITIR, ALEE-ZI

Din interiorul maşinii luxoase, Jerome, o vede pe Sorina ieşind pe alee. Sorina vede maşina şi vine în fugă către ea.

SORINA

Vă rog, e cineva rănit, puteţi să m-ajutaţi?

Jerome se gîndeşte o clipă, priveşte la ea cum stă, respirînd agitat, în mijlocul aleii, apoi accelerează, trece de mireasă, opreşte maşina, coboară şi porneşte în urma Sorinei.
Luci, moale, cu capul spart, e aşezat pe bancheta din spate a maşinii. Maşina porneşte. Jerome se prezintă.

JEROME

Jerome...

SORINA

Sorina...

6. INT. SPITAL -ZI

Luci, cu capul bandajat, pe un pat de spital, deschide ochii şi duce mîna la cap. O soră grasă citeşte temperatura pe un termometru. Sora iese, Luci ridică mîna în faţa ochilor şi se uită la ceas. Se ridică brusc la marginea patului, îşi înşfacă hainele din cuier şi iese.

7. INT. BIROU DIRECTOR-ZI

Directorul comercial al magazinului şi Poliţistul privesc drept în aparat, de aproape, şi îşi sucesc la răstimpuri capetele, încercînd să prindă ceva cu privirea.

POLIŢISTUL

Observaţi că se uită la noi...

DIRECTORUL COMERCIAL

Da, domnule, cum o fi făcut?

Directorul întinde mîna colonelului care i-o strînge, cu oarecare stîngăcie. Cei doi stau în picioare în cabinetul Neoset şi impersonal al directorului, ţinînd fiecare de cîte o parte un tablou reproducere cu doi boi de Grigorescu - cadoul colonelului.

POLIŢISTUL

Am şi eu o pereche în dormitor, te linişteşte, aşa, cînd te uiţi la ei.

Directorul trece înapoia biroului şi se rezumă să-l aprobe din cap - interesul lui pentru boi pare să se fi încheiat.

DIRECTORUL COMERCIAL

Mulţumesc mult, dom' colonel. Atunci aşa rămîne...

◄ ►

Poliţistul reazemă tabloul de piciorul biroului şi îşi pune şapca pe cap, dar înainte să plece ţine să mai rezume o dată, ca să fie el sigur.

POLIŢISTUL

Deci, practic, nu contează atîta la ce departament o mutaţi cît s-o luaţi de la servire că acolo dă ochii cu toată lumea şi e foarte deprimată săraca după ce-a păţit...

Directorul e deja cu telefonul în mîini.

DIRECTORUL COMERCIAL

Păi o dăm la agenţi publicitari...

POLIŢISTUL

Aşa. Şi rămîn dator. Dacă e ceva, mă sunaţi şi...

DIRECTORUL COMERCIAL

Da, dom' colonel...

Colonelul iese şi lasă uşa deschisă către o anticameră în care sînt NEA JEAN, în uşă Dănuţ, care i se ţine de pantaloni şi Luci, în picioare, care îşi scoate bandajul de la cap.

NEA JEAN

Dom' director, e un băiat aicia pentru angajare la agenţi comerciali...

Luci îl salută pe Director, de pe hol, să arate că el e băiatul.

DIRECTORUL COMERCIAL

Să intre.

Luci intră şi se aşază.

DIRECTORUL COMERCIAL

Aveţi un CV, ceva?

LUCI

N-am apucat să-l iau, m-am...

DIRECTORUL COMERCIAL

Păi atunci spuneţi-mi dumneavoastră două vorbe, numele, cu ce vă ocupaţi... de astea...

LUCI

Da, deci, Lucian Timofte, am 29 de ani, deci, ce mă ocup, la sere, la Grădina botanică, adică eu am terminat silvicultura în '93 şi, la început eram la nişte programe de cercetare dar acuma, că nu mai sînt bani, practic, ne ocupăm cu, adică avem nişte sere şi...

DIRECTORUL COMERCIAL

Şi de ce vreţi să deveniţi agent publicitar?

LUCI

Deci, nu vreau eu. Nevastă-mea, pentru că acolo la noi nu se mai plăteşte de două luni şi ea a zis că... - mă rog, doamna directoare de la ea ne-a zis c-ar fi posibil şi...

DIRECTORUL COMERCIAL

Care doamna directoare?

LUCI

Deci doamna directoare de la grădiniţa 69.

DIRECTORUL COMERCIAL

Aaa, Doamna Julea te-a trimis! Ia să vedem noi ce face dînsa.

Directorul pune mîna pe telefon şi formează numărul.

8. INT. PALIER TANTI LEANA - ZI

Luci urcă scările întunecate ale unui palier de bloc. Una lîngă cealaltă, pe acelaşi perete, sînt două uşi, una la garsoniera lui Tanti Leana şi cealaltă la Gică. Luci bate la Tanti Leana.

LUCI

Tanti Leana'!

Mai bate o dată. Nici un răspuns. Bate la uşa de alături.

LUCI *(cont'd)*

Gică, e cineva acasă, mă?

De după uşă se aude vocea de bătrînă a lui Mam-mare:

MAM-MARE

Cine e?

LUCI

Sînt io, Luci.

Cît deschide Mam-mare uşa, Luci mai bate o dată la Tanti Leana, dar fără nici un rezultat. Mam-mare apare în uşă - o bătrînă jovială, în capot de casă.

LUCI *(cont'd)*

Săru-mîna, Mam-mare. Gică e?

MAM-MARE

E jos, la maşină. Ai venit să vezi pe tanti?

LUCI

Da, da' nu răspunde...

MAM-MARE

Vai de mine, iar i-o fi rău. Ia vezi, n-o fi deschis?

8A. INT. GARSONIERA TANTI LEANA - ZI

Luci împinge uşa care se deschide şi intră în apartament, urmat de Mam-mare, care a dus mîna la inimă. Trec prin vestibul şi intră în camera plină de lucruri care nu mai folosesc la nimic, dar care nici nu sînt aruncate.

MAM-MARE *(cont'd)*

Şi ieri i-a fost cam rău...

Tanti Leana se răsuceşte pe canapea, anevoie.

TANTI LEANA

Nicu?

Luci renunţă la mersul pe vîrfuri şi trage perdelele.

LUCI

Nu e Nicu, Tanti Leana, sînt eu, Luci.

Mam-mare îsi trage un scaun. Luci se aşază pe pat, lîngă Tanti Leana.

LUCI *(cont'd)*

Tanti Leana, am nevoie să dorm aicia la mata deseară, se poate?

TANTI LEANA

Da dormi dragă, sigur...

LUCI

Da' şi cu Sorina...

Tanti Leana nu mai pare la fel de încîntată însă e tîrziu.

TANTI LEANA

Numa' să-ncăpeţi...

Luci, uşurat, se ridică şi dă să iasă pe balcon.

LUCI

Începem noi... *(şi, aplecîndu-se peste balustradă)* Gică! M-ajuţi, mă, să aduc nişte mobilă?

Gică scoate capul dintr-un IMS cu prelată parcată jos.

GICĂ

Mda... Auzi, du-te şi zi-i lu' mama să-mi dea ţigările!

ÎN BUCĂTARIE

Tanti Leana şi Mam-mare stau la masă, la o cafea. Luci o dojeneşte pe Tanti Leana care amestecă în ceaşcă cu linguriţa.

LUCI

Ce-i asta, Tanti Leana, iar bei cu zahăr?

Pe masă e pachetul de ţigări a lui Mam-mare. Luci îi lasă cîteva ţigări şi-1 bagă în buzunar.

MAM-MARE

N-ai voie cu zahăr!

TANTI LEANA

N-are, dragă, nimica...

Luci se întoarce din cameră şi strigă din uşa bucătăriei:

LUCI

Tanti Leana, deci să n-adormi!

MAM-MARE

Zice să n-adormi!

9. EXTERIOR. ŞOSEA ÎNTRE BLOCURI. ZI

IMS-ul merge pe nişte alei între blocuri. LUCI scoate şi pune pe bord ţigările lui GICĂ, care conduce. Îi arată verighetele.

LUCI

Deci, exact cînd le-am găsit astea, m-a lovit sticla aia-n cap...

GICĂ

Şi să mai zici că nu există Dumnezeu... o fi v-un semn s-o ceri de nevastă...

LUCI zîmbeşte şi pune verighetele la loc.

GICĂ

Şi unde o să dormiţi?

LUCI

La Tanti Leana, deocamdată...

GICĂ

Şi Sorina?

LUCI

E nasol şi cu ea, mă, s-a acrit cu toate căcaturile astea, acuma zice că cică să ne cărăm...

GICĂ

Păi şi? La ce naiba să stai, tu casă n-ai, ai tăi, vorba aia...

LUCI

Nu-i aşa simplu, mă. Dacă plecam atuncia 'nainte era ceva da' acuma la ce căcat să mă duc, spăl veceuri p'acolo?

GICĂ

De ce să speli veceuri! Faci, nu ştiu...

LUCI îl priveşte.

LUCI

T! Dac'aranja Nicu ceva p'acolo, da, mă duceam, da' aşa... plus e că tanti Leana...

GICĂ

Păi şi ce mă, ai să stai aici pentru babă şi...

LUCI tace.

LUCI

Ce vrei, mă, totuşi ea m-a crescut, nu...

GICĂ umblă la radio.

GICĂ

Ia, fi atent ce mişto e asta...

10. EXT. CĂMIN - ZI

Maşina intră pe aleea căminului şi opreşte. Cei doi coboară şi pornesc către căminul de nefamilişti.

GICĂ

Ştii ce mă gîndeam, să mă fac bucătar pe vapor, mă, 2 dolari pe oră, nu te-ar interesa?

LUCI

Păi da' tu nu ştii să-noţi.

GICĂ

Nu contează, mă. Tre' să ştii să găteşti. Atît.

Merg pe alee.

LUCI

Păi da' tu nu ştii nici să găteşti.

GICĂ

Nu contează, mă, înveţi. M-am înscris la un curs de bucătari.

După o pauză.

GICĂ

Auzi, crezi că are pe altul?

LUCI

Cine?

GICĂ

Sorina!

LUCI

Prostii!

Cei doi au ajuns în faţa căminului. Din grămada de mobilă depozitată cu o zi în urmă n-au mai rămas decît cîteva ghivece cu flori. Luci se răsteşte la administratorul care tocmai iese din bloc.

LUCI

Băi, unde mi-e mobila?

ADMINISTRATORUL

A venit un tip c-o maşină şi-a luat-o...

LUCI

Un tip?

ADMINISTRATORUL

Da.. a venit cu nevastă-ta...

Luci priveşte către Gică care oftează. Apucă fiecare cîte un ghiveci şi pornesc spre maşină.

11. INT. GRĂDINIŢĂ - ZI

În sala de clasă a unei grădiniţe, mai mulţi copii trag aer în piept, apoi încep să se legene dintr-o dată şi să cînte.

COPIII

When I know that I am happy I do this...

În faţa lor, Sorana dirijează micul cor, suflîndu-le versurile. Alături de ea stau DIRECTOAREA grădiniţei, MADAM JULEA şi OLANDEZUL. Copiii termină acum de cîntat. DIRECTOAREA aplaudă, urmată de OLANDEZ.

DIRECTOAREA

Bravo! Copii, dînsul, Dl Van Horn, e oaspete din Belgia şi ar dori să vă cunoască, dumnealui îi plac foarte mult copiii şi ar vrea poate să ia cu el pe vreun copil, cînd pleacă... da?

COPIII

Daaaaa...

DIRECTOAREA

Dînsu' acuma o să vă pună nişte întrebări şi Doamna educatoare o să vă traducă, să le traduceţi, doamna educatoare.

SORINA

Da, doamna Directoare.

Sorina se întoarce către oaspete şi îi face semn că introducerea a fost făcută, se poate trece la subiect.

OLANDEZUL

Bonjour, les enfants, moi je m'appelle Michel et je suis Hollandais.

SORINA

...pe domnul îl cheamă Mişel şi e din Olanda.

DIRECTOAREA dă din mînă să arate că, da, ştia, Olanda, ştia, dar uitase. OLANDEZUL se adresează unui băieţel din primul rînd.

OLANDEZUL

Et toi, cum te cheamă?

COSTEL

Costel Dennis Purcărea şi sînt în grupa mare.

OLANDEZUL

Tres bel nom, J'avais un chien, Dennis, mais il est mort. Et toi, tu veux voir un autre pays?

Toţi se uită zîmbind la Costel, să-l încurajeze. Pînă la urmă, DIRECTOAREA îi traduce liber.

DIRECTOAREA

Vrei să mergi cu nenea?

OLANDEZUL

Il est orphelin, lui?

SORINA

Oui. Son pere il est mort – accident de travail. *(Şi către DIRECTOARE)* A murit într-un accident tata lui, împuşcat... mare tragedie.

DIRECTOAREA devine brusc foarte interesată.

DIRECTOAREA

Serios? Ce meserie avea tata tău, Costeluş?

COSTELUŞ

Starter...

OLANDEZUL zîmbeşte, aşteptînd să i se traducă. DIRECTOAREA priveşte la SORINA care s-a întors către geam şi priveşte către strada care se vede dincolo de curtea de joacă a copiilor. Luci a coborît din IMS şi

traversează acum curtea grădiniţei.

SORINA

Ei, aşa zice el, lucra la stadion, tata lui, dădea startul la curse, cu pistolu', o clipă de neatenţie şi...

Luci s-a oprit nu departe de fereastră şi a dus mîna la ochi, încercînd să vadă înăuntru. SORINA se întoarce către DIRECTOARE.

SORINA

Mă iertaţi, pot să ies o clipă?

DIRECTOAREA îi face semn că sigur, nu e nici o problemă. SORINA iese apucînd o geantă de după uşă.

DIRECTOAREA

Ia, Costeluş, treci tu la loc, să mai vadă domnu' şi pe alţii.

Costeluş trece la loc. Dănuţ, prietenul lui Costeluş, iese în faţă cu degetele ridicate, să arate că el e următorul candidat.

DIRECTOAREA

Măi Dănuţ, taică-tu nu lucrează la magazin?

Dănuţ o aprobă dînd din cap, fericit că a fost recunoscut: e el Dănuţ, al cărui tată lucrează la magazin.

DIRECTOAREA

Păi şi-atuncia ce vrei. Asta e pentru copiii orfani care n-au familie. Hai, altcineva!

Dănuţ se întoarce înciudat la locul lui şi, din mers, îl scuipă pe Costeluş care ezită doar o clipă - apoi îl scuipă la rîndul lui.

12. EXT. CURTE GRĂDINIŢĂ - ZI

Sorina, cu geanta în mînă, se apropie de Luci care, în aşteptarea ei, joacă fotbal cu copiii.

SORINA

Ce faci? Ţi-au dat drumu' din spital...

LUCI

Am fost să dau interviu. M-au angajat!

Sorina a rămas în picioare, aşteptînd. Doi copii se dau în leagăne.

SORINA

Bravo... ţi-am adus nişte haine...

LUCI

Ce, nu te bucuri?

Luci se apleacă spre ea s-o sărute. Sorina se fereşte.

SORINA

Lasă-mă, mă, ne văd copiii!

LUCI

Hai c-ai să vezi, totul o să fie bine...

Sorina dă a lehamite din mînă. Tac amîndoi. De după perdele, din sala de clasă, Directoarea trage cu ochiul.

LUCI

Deci ce ai făcut cu mobila?

SORINA

Am găsit pe cineva cu un apartament gol, şi am dus-o acolo.

Luci dă din cap, aşa deci stau lucrurile.

LUCI

Îs cu Gică, să ducem patu' la Tanti Leana, am vorbit şi putem să stăm acolo, pînă...

SORINA

Şi ea?

LUCI

Şi cu ea, deocamdată, adică, n-are un' să plece, nu?

SORINA analizează o clipă situaţia.

SORINA

Băi, eu acolo nu mă mut, unde stăm 3 oameni într-o garsonieră cu mobile cu tot?

Luci o priveşte, încercînd zadarnic să pară surprins.

LUCI

Cum adică? Păi şi atunci?

SORINA

Rămîn să dorm aici, am vorbit cu doamna directoare şi mă lasă.

LUCI

Cum vrei. Eu zic că nu-i bine ce faci.

SORINA

Adică cum nu-i bine?

LUCI

Păi uite aşa, eu zic să te mai gîndeşti...

SORINA

Ce să mă gîndesc, măi, eu cînd ţi-am zis că nu mai pot aşa, tu ce crezi, că glumesc?

Tac amîndoi. Luci oftează.

SORINA

Tre' să plec acuma, mă aşteaptă în clasă...

Sorina se întoarce şi porneşte spre grădiniţă. Luci şutează înciudat în mingea care a ajuns iarăşi la el şi porneşte către stradă.

13. INT. TANTI LEANA - ZORI

Un cuc de ceas iese afară şi cîntă de ora şapte. LUCI se trezeşte şi se uită la ceas. A dormit îmbrăcat pe două scaune şi un fotoliu lipite unele de altele, în ciuda diferenţei de înălţime. Tanti Leana sforăie pe canapea. Luci se ridică şi intră în bucătărie. Frigiderul e gol. LUCI îşi toarnă nişte cafea de pe aragaz, probabil rămasă de cu o zi în urmă.

TANTI LEANA (off)

Nicu?

LUCI

Sînt io, Luci?

TANTI LEANA

A, Luci... Pleci undeva?

LUCI

La servici...

TANTI LEANA

Aaa, la serviiici. Şi ce anume faci tu acolo?

14. INT. MAGAZIN - ZI

DIRECTORUL COMERCIAL şi NEA JEAN privesc către LUCI care vorbeşte dinapoia aparatului. Sînt cu toţii într-un mic vestiar, pesemne al angajaţilor magazinului.

LUCI

Şi ce anume trebe eu să fac?

DIRECTORUL COMERCIAL îşi adună gîndurile o clipă, apoi îi explică, rar şi clar, ca la copii.

DIRECTOR COMERCIAL

Cum să-ţi explic? Primul lucru pe care trebe să-l înveţi în publicitate e că nu numai oamenii au suflet, şi obiectele au suflet, produsele. Şi dacă tu ai să iubeşti produsul la care trebe să-i dai viaţă, ai să te identifici cu el, atunci şi clienţii o să-l iubească. Şi dacă o să-l iubească, o să-l cumpere. Deci...

În contraplan, Luci dă din cap că a înţeles. E îmbrăcat într-un costum umflat de sticlă de bere în mărime naturală. La gît are o pancardă cu sloganul produsului: Bere Ursul dacă iei, O să capeţi tot ce vrei. În mînă are un teanc de fluturaşi publicitari.

15. INT. MAGAZIN - ZI

Luci - sticlă se plimbă prin magazin uitîndu-se la vitrinele care mustesc de produse minunat ambalate şi luminate. O cutie muzicală cu o fată cu umbreluţă îi atrage atenţia. O muzică de magazin, suavă şi tîmpă, se aude în surdină pe culoare.

◄ ►

Pe culoarul dintre magazine apare un alt manechin de plastic: un telefon în mărime naturală. O clientă termină de vorbit la mobil şi înapoiază aparatul telefonului - păpuşă. LUCI se apropie de el. Telefonul se întoarce cu spatele la el. Printre sughiţuri de plîns, dinăuntrul lui răzbate o voce de fată.

MIHAELA

Să mă laşi în pace, auzi? Ţie nu ţi-e ruşine să te mai arăţi aici, după tot ce ai făcut? Şi să-mi dai 'napoi caietu' cu poezii!

LUCI

Măi, nu! Eu înlocuiesc pe băiatu care a plecat... Îs prima zi aici... Mă cheamă Luci.
Luci îi întinde mîna. Mihaela îşi şterge lacrimile.

MIHAELA

Mihaela. Îmi pare rău. Am crezut că-i Vasile, mă ierţi.

LUCI

(arătînd către mobilul ei)

N-are nimica... Pot să... dau un telefon?
Mihaela se gîndeşte o clipă.

16. EXT. MAGAZIN - AMURG

Luci vorbeşte la telefon pe aleea din spatele magazinului. Un soare roşu coboară către orizont. Mihaela stă pe bancă şi bea cu paiul dintr-o cutie de Diet Coke.

LUCI

Cu Sorina vreau... nu e?... da' unde e? Ăaa, bine păi să-i ziceţi, cînd vine c-am sunat eu şi că sun eu mai încolo...

Luci se întoarce către bancă şi se aşază lîngă Mihaela.

MIHAELA

Ce, necazuri?

LUCI

Nnnu. Am fost cu Gică, prietenu' ăsta a meu, mă rog să luăm nişte mobilă cu maşina şi... nu mai era acolo şi azi dimineaţă a ieşit cu puţină ceartă, ştii cum îs femeile, şi sunasem acuma să văd ce s-a mai întîmplat.

MIHAELA

Aaa, şi? S-au împăcat?

LUCI rămîne o clipă pe gînduri.

LUCI

Cine?

MIHAELA

Păi, prietenii tăi, s-au împăcat?

Luci îi face semn s-o lase baltă, că n-a înţeles nimic.

MIHAELA

Vrei?

Mihaela îi întinde o cutie de Coke şi un pai. Tac amîndoi. Luci bea şi apoi pune cutia între ei pe bancă.

LUCI

Şi cu Vasile ăsta, care-i treaba?

MIHAELA

Eh, tot aşa, probleme dintr-astea... de asta zic, ar trebui să meargă să vorbească cu fata prietenu' tău, lăsate aşa, lucrurile pot să se-ncheie nasol.

LUCI

Zici tu?

Stau, una lîngă alta, o sticlă şi un telefon şi admiră în tăcere apusul de soare.

17. INT. EXT. VULCANIZARE GICĂ - AMURG

Luci aşază verighetele în cutiuţa muzicală cu balerina îmbrăcată în mireasă. Într-o vulcanizare de cartier, Gică îşi scoate costumul de lucru şi se spală pe mîini într-o chiuvetă murdară. Încuie şi se urcă în maşină.

GICĂ

Bă, să nu-ţi pară rău după-aia?

LUCI

Taci, mă, din gură!

Gică şi Luci ies în stradă. Gică încuie vulcanizarea. Se urcă amîndoi în IMS. Se întoarce şi priveşte către bancheta din spate a maşinii unde sînt nişte baloane, lumînări în boluri de sticlă, artificii. Gică dă drumul la radio, începe muzica.

17.A. INT. MAŞINĂ PE STRADĂ - AMURG

Maşina merge agale pe şoseaua pe care becurile stîlpilor s-au aprins şi luminează moale cerul care se întunecă.

18. INT. EXT. GRĂDINIŢĂ - SEARĂ, NOAPTE

În curtea grădiniţei o inimă din lumînări colorate arde molcom. Baloanele se leagănă în vînt. Se aprind nişte artificii.

Prin fereastra cancelariei de la grădiniţă se vede o mînă care aşază pe pervaz cuti muzicală şi deschide capacul. Se încheie muzica şi începe cea a cutiei muzicale.

O lumină de lampadar se aprinde înăuntru şi o siluetă se apropie de fereastră. Fereastra se deschide. Luci scoate la iveală nişte flori. Silueta se apleacă afară, în lumină. Luci o priveşte nemişcat. E Directoarea grădiniţei.

LUCI

Bună seara! Sorina nu e?

Muzica se stinge.

DIRECTOAREA

Nu mai doarme aicia. S-a mutat.

LUCI

Unde?

DIRECTOAREA

Şi-a găsit undeva...

LUCI

Aaa... ne scuzaţi.

Luci se întoarce şi pleacă, urmat de Gică care culege baloanele şi stinge lumînările. Directoarea închide fereastra şi zîmbeşte, văzîndu-i pe cei doi care culeg baloanele şi sting lumînările.

19. INT. TANTI LEANA - ZI

Tanti Leana sforăie pe canapea. Se aude o bătaie în uşă. Luci trece în vestibul şi deschide. Intră Gică. Luci porneşte înapoi spre bucătărie. Gică merge în urma lui. Tanti Leana se trezeşte şi se întinde după ochelari.

TANTI LEANA

Nicu?

LUCI

(intrînd în bucătărie)

Îs cu Gică, Tanti Leana.

Cei doi stau la masa din bucătărie şi mănîncă. Luci toarnă cafea în trei ceşti.

LUCI

Am sunat dimineaţa. Şi-a găsit un' să stea, mă: Independenţei 20 şi nu ştiu cît şi s-a mutat acolo.

GICĂ

Singură?

Luci ridică din umeri. Nu ştie.

GICĂ

Bă, e groasă, tre' să faci ceva rapid.

LUCI

Sau...

GICĂ

Dacă garsoniera asta ar fi a voastră, altfel ar fi, v-aţi muta 'napoi împreună şi...

LUCI

Păi Tanti Leana a zis că mi-o lasă da n-am cum s-o grăbesc, nu?

Gică îl priveşte cu subînţeles. Tanti intră în bucătărie.

TANTI LEANA

Mă Gicuţă, ia, hai c-am ceva de vorbit cu Lucinel...

Gică se ridică să plece. Tanti îşi pune o linguriţă de zahăr în cafea. Luci se revoltă.

LUCI

Tanti, nu mai bea cu zahăr, vrei să-ţi vie rău?

TANTI LEANA

Important e omu' să trăiască bine, nu mult!

Gică o aprobă entuziast şi îi toarnă încă cîteva linguriţe, înainte ca Luci să-i dea peste mînă. Gică iese.

TANTI LEANA

Măi Lucinel, mă vreau să v-ajut, văd că te-ai certat cu fata şi-i păcat... mă gîndeam: ce-ar fi dac-aş vinde casa asta şi... Am lua două mai mici, una pentru mine, una pentru voi?

Luci meditează o clipă.

LUCI

Tanti, asta e o garsonieră, mai mică ca o garsonieră nu e nimica.

Tanti rămîne pe gînduri.

TANTI LEANA

Nu? Da' dacă m-aş muta...?

Luci o priveşte precaut.

LUCI

Unde?

TANTI LEANA

La cămin...

De după uşă Gică aprobă cu tărie.

LUCI

Ei, unde să te muţi, tanti? Las c-o rezolvăm noi...

După uşă Gică îşi pune mîinile în cap.

TANTI LEANA

Măi Lucinel, eu zic, mergi, vorbeşte cu ea şi întreab-o, că eu dacă trebe mă mut...

Gică o aprobă din cap. Sună telefonul. Luci merge să răspundă. Gică apare, cu un balon în mînă şi îl dă bătrînei. Balonul se sparge.

20. EXT. CARTIER LUXOS - STRADA - AMURG

IMS-ul lui Gică înaintează precaut pe o alee cu mici blocuri luxoase. Gică stinge farurile şi maşina opreşte. Luci verifică numărul blocului după o hîrtie cu adresa şi telefonul pe care o are în mînă.

GICĂ

Bă, mîncaţ-aş aicia s-a mutat?!

LUCI

Bă, aşa scrie! *(lasă hîrtia pe bord)*

GICĂ

Baftă! - auzi, să nu stai mult că-ncepe meciu'!

21. INT. BLOC LUXOS - AMURG

Luci stă în faţa uşii apartamentului. În cele din urmă, bate la uşă şi îşi drege vocea. Se aud paşi în casă, apoi cineva ia lanţul şi uşa se deschide. Înăuntru, în ţinută de casă, e Jerome. Cei doi se privesc un timp în tăcere, apoi Jerome îl recunoaşte şi devine tot numai zîmbet:

JEROME

Salut, entre, entre, Sorina, pour toi! Ca va, la tete?

Sorina apare din bucătărie. Luci a rămas în hol. Jerome se retrage discret în sufragerie.

SORINA

Ce faci, ce cauţi la ora asta aici?

LUCI

Po' să intru?

Sorina se gîndeşte o clipă, apoi îi deschide. Luci intră în vestibul.

SORINA

S-a întîmplat ceva?

LUCI

Nu ştiu. Tu zi-mi...

SORINA

Ce să-ţi zic?

LUCI

Cine-i ăsta, de exemplu...

„Ăsta" e Jerome, după cît se pare.

SORINA

„Ăsta" ţi-a salvat viaţa, dacă te-nteresează, te-a dus la spital...

LUCI

Şi pentru asta te-ai mutat cu el, să-l răsplăteşti...

SORINA

De asta ai venit, să faci scandal?

Tac amîndoi. Toată cocoşeala lui se prăbuşeşte dintr-o dată.

LUCI

Nu, am venit să te-ntreb dacă vrei să te căsătoreşti cu mine?

Sorina tace. Şi atitudinea ei e alta: acum o clipă era gata să-l dea afară iar acum s-a înmuiat şi nu ştie ce să facă. Tac amîndoi, mult.

Jerome revine din sufragerie, zîmbitor şi amabil.

JEROME

Entre, entre! Oh, la, la!

Luci se descalţă şi intră, urmîndu-l pe Jerome în sufragerie. În camera imensă sînt doar cîteva mobile, cele evacuate din casa lor: o măsuţă pliantă cu nişte scaune pliante şi televizorul, pus pe o cutie mare, cu faţa către fereastră.

JEROME

(întinzîndu-i mîna)

Moi, je m'apelle Jerome.

LUCI

Luci...

Jerome trece în încăperea alăturată şi începe să dea jos nişte lucruri încercînd să elibereze un al treilea scaun. Se vede un pat îngust, răvăşit. Luci se întoarce către Sorina care a apărut în uşa sufrageriei.

LUCI

Auzi, de ce e îmbrăcat cu halatu' meu de casă?

Din camera cealaltă, Jerome le face semne vesele că imediat termină de dat lucrurile jos şi vine cu scaunul.

SORINA

(alb)

I l-am dat eu de pomană...

LUCI

Cum „de pomană"?

SORINA

De sufletu' lui soţu' meu – aşa a înţeles el, la cimitir, că sînt văduvă...

Luci aprobă din cap, pe măsură ce asimilează informaţia.

LUCI

Da' eu sînt viu!

SORINA

(calmă şi logică)

Tu nu eşti soţul meu...

Nervii se adună în Luci. Se vede din cum se întoarce către celălalt, cu pumnii strînşi.

LUCI

(către Sorina)

A, nu?

(şi către Jerome)

Ia ascultă băi ăsta, Jerome sau cum te cheamă, să ştii că eu sînt soţul dînsei, sau, tot cazul, viitorul soţ aşa că te rog, chiar dacă noi sîntem acuma într-o situaţie, mai specială, aşa, să nu crezi că poţi să profiţi, da?... dacă nu vrei să ai de-a face cu mine? Ne-am înţeles.

Jerome, între uşi, rămîne cu scaunul în mînă, o secundă, apoi redevine jovialul de mai înainte.

JEROME

Scuse moi, Luci mais moi - *româneşte*, rien, je ne comprends rien, tous cette histoire, avec le latinité du langue et tout ca, *cacat*, rien, Sorina, que-est-qu'il a dit?

LUCI

(perplex, se întoarce către Sorina)

Ce zice, mă, papagalu'?

Amîndoi aşteaptă acum ca ea, tot ea, să îi descîlcească. Sorina cumpăneşte o clipă: doi neajutoraţi care aşteaptă să fie salvaţi.

SORINA

Nimica mă! Nu înţelege româneşte,

rezumă ea situaţia şi se întoarce către vestibule. Cei doi au rămas în sufragerie, oarecum suspendaţi, unul în faţa celuilalt.
Sună telefonul, Jerome pune jos scaunul şi răspunde. Sorina revine în uşa sufrageriei. Luci nu pierde ocazia.

LUCI

Cum ai putut, mă, să faci aşa ceva?

Jerome ascultă la telefon. Sorina şi Luci vorbesc, şoptit:

SORINA

Să fac ce, mă? Ce-am făcut? Stau şi eu ca lumea cîteva zile, ce-i cu asta? Se întoarce luni la el în Franţa, pricepi? – atîta pot să stau aici, pînă luni – eu dorm aici şi el doarme sus, poţi să verifici, dacă vrei...

JEROME

Luci... *(îi întinde telefonul)* C'est pour toi...

La TV se cîntă imnul, începe meciul, plan cu fotbalişti. Moment de consternare, Jerome cu telefonul întins. Sorina descumpănită şi Luci, confuz, care, în cele din urmă merge şi ia receptorul:

LUCI

(În receptor)

Alo!

21A. EXT. BLOC LUXOS AMURG/NOAPTE

Gică, într-o cabină telefonică din faţa blocului, în picioare pe o bancă, atîta cît îi permite firul, privind în apartamentul lui Jerome.

GICĂ

Luci, băi, nu fi bleg, zi-i, mă ce-ai de zis!

LUCI

I-am zis mă, da' nu pricepe... hai, mă laşi acuma?

GICĂ

Băi, băi, băi, Luci... s-a dat gol?

Jerome se apropie de televizor cu urechea apropiată de boxă, ca să arate că nu trage cu urechea la convorbire. Sorina iese.

LUCI

(cu voce joasă)

Da, mă, e unu zero...

GICĂ

Pentru cine?!

- mai apucă el să strige dar e prea tîrziu. Luci a aşezat telefonul în furcă. Sorina intră şi aşază pe masa pliantă din sufragerie o faţă de masă şi un coş cu pîine. Jerome îl priveşte.

LUCI

Greşeală!

SORINA

Rămîi la masă?

LUCI

Am mîncat.

SORINA

(lui Jerome)

Il mange avec nous.

JEROME

Très bien!

Luci nu protestează. Jerome scoate nişte farfurii şi dispare în camera de alături să mai aducă şi alte lucruri. Luci întinde resemnat faţa de masă şi aşază farfuriile. Jerome se întoarce cu tacîmurile şi le aşază.

JEROME

Asseiez-vous. C'est le canapea de Sorina... pas tres bon, mais...

LUCI

Da' cu canapeaua ce-ai acuma!?

Se aşază amîndoi: pe canapea, cu spatele la geam şi îndoaie şerveţele. Meciul curge pe televizorul din faţa lor. Luci e îmbufnat, Jerome e tot numai zîmbet. Stau tăcuţi pe canapea. În cele din urmă Jerome inventează ceva.

JEROME

Tu sais, mes grands parents sont nes ici en Romanie, tu comprends? Mes bunici sont d 'isi et moi, je suis photographe et en fin, un peu realisateur et je suis venu ici pour connaître les pays des mes bunici, faire de photo, bon - et peut-etre un petit film, tu sais, un film?

LUCI

Cu ţigani sau cu handicapaţi?

JEROME

S... pas encore – on va voir ca mais, je voulais te dire un chose. Vous avez de la chance – vivre ici, je veux dire en Romanie, c 'est super – tu sens vraiment que tu est vivant, tu comprends? – il y a des surprises tout temps, il arrive des choses, c 'est presque... palpitant de vivre ici – en France ne se passé rien, mais rien... oui...

Luci nu pricepe nimic.

LUCI

Să-ţi zic şi eu ceva: te dai tu bazat cu maşina aia de şmecher a ta da' crezi că dacă n-ai fi străin s-ar mai uita cineva la tine? – părerea ta...

Jerome meditează din politeţe la ce a auzit, deşi e clar că n-a priceput nimic. Îşi aprinde pipa, să facă ceva. Sorina intră cu o oală în mînă şi pune ciorbă în cele trei farfurii.

SORINA

Poftă bună!

Şi se aşază pe scaunul dintre ei şi începe să mănînce, ca şi cum ar fi cea mai familială cină. Jerome mai pufăie, din pipă. Luci împrăştie fumul cu mîna.

SORINA

Deschide geamul...

Luci se ridică, trece înapoia scaunelor, şi deschide geamul.

21C. INT. EXT. BLOC LUXOS – NOAPTE

În faţa ferestrei Gică urmăreşte meciul stînd pe un tomberon de gunoi şi apucă să întrebe:

GICĂ

Ai noştri 's cu galben?

Luci închide fereastra şi se întoarce la masă.

22. EXT. PARC DE DISTRACŢII - NOAPTE

Şiraguri de lumini colorate se aprind să lumineze roata de bîlci care porneşte să se învîrtă. Cremaliera unui Montagne Russe se aude din depărtare, suprapusă cu muzica care însoţeşte maşinuţele care se ciocnesc în ringul lor. Costel şi Dănuţ sînt în două maşinuţe care aşteaptă să pornească din nou. Educatoarea Elena îi mustră.

ELENA

Măi dacă vă mai prind că vă scuipaţi, vă dau jos din maşini imediat.

O maşinuţă de Montagne Russe opreşte pe rampă la sfîrşitul cursei. Alături Gică se ţine de stomac.

TANTI LEANA

Ţi-e mai bine?

GICĂ

Tanti Leana, mai mergi mata singură o tură dacă vrei, că eu nu mai pot.

Luci şi Mihaela stau pe o bancă, cu cîte o vată de zahăr în mînă.

MIHAELA

Ţi-am adus o casetă, cu melodia aia care ziceai tu - am găsit-o într-un sertar, la tata la birou.

Luci o ia şi o bagă în walkman. Mihaela îl zăreşte pe Gică care le face cu mîna. Stă lîngă Tanti Leana pe o bancă şi priveşte forfota.

MIHAELA

Şi, s-a rezolvat problema cu prietenu' tău?

LUCI

Aşa şi aşa. A zis că are nevoie de cîteva zile s-o lase să se gîndească...

MIHAELA

Şi ce o să facă?

LUCI

Păi ce să facă? O s-aştepte, ce poa' să facă...

Mihaela rămîne pe gînduri. Luci apasă pe play. Începe muzica în căşti.. Noi în anul 2000 - *apoi acoperă tot.*

23. INT. PARC DISTRACŢII SECVENŢĂ DE MONTAJ NOAPTE - ZI

23A. EXT. PARC DISTRACŢII - NOAPTE. *Maşinuţele se ciocnesc şi copiii scuipă. Tanti Leana trage la tir.*

23B. INT. GARSONIERA TANTI LEANA - DIMINEAŢĂ. *Gică pune zahăr în ceaşcă şi bea cafeaua de dimineaţă cu tanti Leana.*

23C. EXT. MAGAZIN - ZI. *Luci şi Mihaela stau pe bancă afară. Luci îşi pătează costumul cu îngheţată.*

23D. INT. GARSONIERA TANTI LEANA - ZI. *Luci îşi curăţă costumul pe balconul garsonierei. Gică fumează pe balcon. Tanti Leana mătură prin casă. Tanti Leana zăreşte un urs pe balcon şi pune mîna pe telefon.*

23E. INT. VESTIAR MAGAZIN - ZI. *Luci zăreşte în vestiarul angajaţilor pe Mihaela, în maieu, care-şi pune costumul.*

23F. INT. GARSONIERA TANTI LEANA - ZI. *Gică îi arată lui Luci cum îi vine cu o scufie de bucătar în cap şi îi pune ceva de gătit de el în farfurie.*

23G. EXT. MAGAZIN - AMURG. *Luci bea o bere la terasa din magazine. Se încheie muzica.*

24. INT. MAGAZIN TERASA - AMURG

Nea Jean merge repezit pe culoarele magazinului către Luci, care stă la o masă de răchită în mica terasă din magazin, cu o halbă de bere în faţă.

NEA JEAN

Te caută unii de la Poliţie. S-a întîmplat ceva?

Luci ridică din umeri. Nea Jean se îndepărtează şi trece după vitrina unui magazine, să privească de acolo. De masa lui Luci se apropie Poliţistul şi un ins distins într-un balonzaid elegant - Nae care cară două valize. Nea Jean îi urmăreşte cum discută ceva cu Luci şi apoi se aşază la masa lui.

25. INT. GARSONIERA TANTI LEANA - NOAPTE

În bucătăria ei. TANTI LEANA pune o oală pe foc. Pe masă, lîngă ea, sînt mai mulţi cartofi proaspăt curăţaţi. LUCI stă la masa din bucătărie. În faţa lui mîncarea e neatinsă în farfurie. TANTI LEANA ia din chiuvetă o oală cu apă:

TANTI LEANA

Tu nu trebuia să mergi să vorbeşti azi cu Sorina?

LUCI

Am să mă duc mine. Tanti Leana, e ceva ce tre să-ţi zic. Ceva... (rău)

Tanti Leana aruncă cojile în căldarea de gunoi care e între uşi. Sună soneria. Luci tresare.

TANTI LEANA

Ia, să nu fie Nicu...

26. INT. TANTI LEANA. PALIER - NOAPTE

Pe holul blocului... NAE şi POLIŢISTUL stau unul lîngă celălalt în faţa uşii cu şepcile în mînă.

NAE

Hai, curaj, nea Mariane şi ai grijă cum aduci vorba...

Se aude uşa de la garsonieră cum se deschide. POLIŢISTUL trage aer în piept şi spune:

POLIŢISTUL

Stimată doamnă, sînt colonelul Vişoiu de la secţia 42. Îmi pare rău să vă anunţ că fiul dvs. a murit.

Se aude un icnet scurt urmat de bufnitura căzăturii.

NAE

Ce naiba, nea Mariane, aşa se dă o veste, vrei s-omori femeia?

POLIŢISTUL

Ascultă-mă pă mine, la lucruri dintr-astea nu merge cu ocolişuri, e un pic de şoc la-nceput da ‘dup-aia...

Din casă apare în fugă Luci.

LUCI

Aoleu, Doamne! Ce naiba aţi făcut aici?

Zice el privind în jos către podea şi îşi pune mîinile în cap.

POLIŢISTUL

Practic, I s-a făcut rău.

LUCI

MMMMMMMMM, să nu-mi spuneţi că...

27. INT. GARSONIERĂ TANTI LEANA - NOAPTE

Nae pune pe masă o cană cu apă. Poliţistul stă în picioare, stînjenit, cu şapca în mînă. Sună telefonul.

NAE

Nu, nu mai e nevoie de salvare.

GICĂ intră acum şi el în sufragerie la Tanti Leana.

GICĂ

(repezit, lui Luci)

Mă, şi tu ce mai stai, mă, du-te dom'le imediat la nevastă-ta şi zi-i că totul s-a rezolvat. Du-te, mă cît nu e prea tîrziu că rămîn eu aicia!

LUCI

Mă gîndeam - mîine. Să mă duc acu'?

GICĂ

Acu', mă, cît nu e prea tîrziu! Hai, mă, tai-o, ce te mai gîndeşti.

LUCI, ca trezit din somn, o ia la fugă. Luci înşfacă din mers bicicleta lui Gică şi fuge.

28. EXT. STRĂZI BLOC LUXOS - NOAPTE

Plouă îngrozitor. Luci pedalează frenetic prin noapte. Traversează o staţie de benzină. Bicicleta se izbeşte în cele din urmă de o bordură şi îl aruncă cît colo. Luci se ridică şi o ia la fugă, şchiopătînd, către blocurile din depărtare.

28A. INT. BLOC LUXOS - NOAPTE

Ud, cu pantofii în mînă, aleargă ca un descreierat printre copacii dintre blocuri, pleoscăind prin bălţi. Aleargă, cade, se ridică şi se apropie de blocul lui Jerome, pe aleea cartierului de lux.

29. INT. BLOC LUXOS - NOAPTE

Ajuns în faţa uşii, bate tare şi îşi suflecă mînecile de la cămaşă. Mai bate o dată tare şi uşa se deschide.

30. INT. APARTAMENT LUXOS

Luci intră înăuntru. Apartamentul e aproape gol. Mobilele evacuate din garsoniera lor sînt aşezate ordonat unele peste altele şi acoperite cu plastic şi ziare. De lustră atîrnă un bilet lipit cu scotch. Sub el e un scaun. Luci înşfacă biletul şi îşi aruncă ochii peste el, întorcînd repezit hîrtia pe partea cealaltă ca să vadă mai întîi finalul. Îl citeşte, apoi se lasă moale pe scaun şi priveşte către fereastră. Apa se scurge lin pe sticla geamului, deformînd imaginea unei maşini care înaintează fără zgomot, luminînd galben cu farurile ploaia care cade pieziş.

ÎNCHIDERE ÎN FONDU

◄ ►

Partea a doua

31. INT + EXT. CASA DE CĂSĂTORII - ZI

O mînă pricepută aşază o păpuşă mireasă pe capota unei Dacii. Îi ridică fusta şi trece cite o bandă de scotch pe fiecare dintre picioare, s-o fixeze de tablă. Îi trage apoi fusta la loc. O altă mînă împarte gladiole dintr-o căldare mare unor nuntaşi. Fiecare primeşte o gladiolă şi un pumn de orez, turnat direct dintr-o cutie de Uncle Ben's. Se aşază masa pentru gustarea de după.

Ofiţera stării civile se apropie de microfon.

OFIŢERA STĂRII CIVILE

Astăzi e cea mai importantă zi din viaţa voastră. Plecaţi împreună, pentru totdeauna, pe drumul vieţii, presărat deopotrivă cu necazuri şi bucurii, un drum nu uşor... dovadă că fiecare dintre voi a mai fost căsătorit, dar un drum la sfîrşitul căruia vă aşteaptă... multe, multe satisfacţii.

Sala stării civile e plină de nuntaşi îmbrăcaţi de gală.

OFIŢERA STĂRII CIVILE

Vă declar soţ şi soţie! Puteţi să vă felicitaţi soţia.

Cei doi proaspeţi soţi se sărută, sub oftaturile cu subînţeles ale oaspeţilor din sala primăriei. Mama Mihaelei, cu ochii în lacrimi, trece în camera unde se pregăteşte gustarea de după nuntă şi zice Mihaelei, care primeşte un ultim retuş de machiaj de la Directoare.

MAMA MIHAELEI

Noi urmăm, mamă.

MIHAELA aprobă din cap.

Mireasa de la nunta dinainte primeşte florile şi începe să pupe invitaţii care au făcut coadă în faţa ei. Mama Mihaelei bagă capul pe uşa sălii şi îl smulge din reverie pe POLIŢISTUL care contemplă săruturile pe bandă rulantă ale mirilor.

MAMA MIHAELEI

Invită oamenii înăuntru. Şi vezi de Vasile. Pe unde e?

Poliţistul priveşte către MIHAELA care ridică din umeri. Habar n-are.

MAMA MIHAELEI *(cont'd)*

Păi, du-te şi-l caută că începem!

32. INT. CASA DE CĂSĂTORII – ZI

Poliţistul deschide uşile de pe holurile casei de căsătorii şi scrutează cu privirea printre invitaţii de la nunţile zilei dar Vasile nu e nicăieri. Se încrucişează cu DIRECTOAREA GRĂDINIŢEI care are în cap un coc festiv ca un borcan.

POLIŢISTUL

Nu l-ai văzut pe Vasile?

Directoarea dă din cap că nu, apoi îi îndreaptă Poliţistului floarea de Socru Mic care s-a blegit şi stă să cadă pe rever.

33. INT. CASA DE CĂSĂTORII. VESTIAR – ZI

Directoarea intră într-o încăpere mică în care corul restrîns al Grădiniţei exersează momentul artistic în cinstea viitorilor miri. O FETIŢĂ dirijează corul de copii care cîntă Sur le pont, D'Avignon/ If I am Happy and I know it

DIRECTOAREA

Măi copii, l-aţi văzut pe domnul Vasile?

O FETIŢĂ

Doamna directoare, Costel şi Dănuţ se scuipă şI nu ne lasă să repetăm!

Deşi era pornită să caute mirele dispărut, Directoarea se întrerupe pentru un moment pedagogic. Îi apucă pe cei doi de urechi şi îi scutură energic:

DIRECTOAREA

(printre dinţi, scuturîndu-i)

Măi, dacă nu vă omor! Oamenii au necazuri aicia şi voi vă scuipaţi? Treceţi ‘napoi la locul vostru că dacă vă mai prind vă rup urechile, să ştiţi!

Directoarea iese trîntind uşa. După ce se asigură că e bun plecată, cei doi, fiecare cu mîna la urechea de care a fost tras se întorc unul către celălalt şi, ca la un semn, se scuipă unul pe altul.

34. INT. CASA DE CĂSĂTORII, TOALETĂ - ZI

POLIŢISTUL intră în toaleta bărbaţilor şi bate în uşa cabinei. Ocupat - se aude dinăuntru, Colonelul se apleacă şi încearcă să identifice pe cel dinăuntru după picioare:

POLIŢISTUL

Vasile?

GABRIEL

Nu.

POLIŢISTUL

Da’ cine e?

GABRIEL

Gabriel sînt.

POLIŢISTUL

Aa, Gabriel. L-ai văzut pe Vasile?

GABRIEL

Nu, domnu' Colonel. Ultima oară era la Dacia albă.

POLIŢISTUL

Aia cu mîncare sau aia cu băutură?

GABRIEL

Aia cu băutură, domnu' Colonel.

POLIŢISTUL

... mda... ia, hai ieşi că trebuie să-l căutăm. Te aştept afară.

GABRIEL

Vin acuma, domnu' Colonel.

35. EXT. CASA DE CĂSĂTORII - ZI

POLIŢISTUL ridică uşa de la portbagajul Daciei albe şi priveşte înăuntru. Apleacă spre el o navetă din care lipsesc cîteva sticle de vin. POLIŢISTUL priveşte la Gabriel care dă din cap, fatalist. Poliţistul trînteşte portbagajul şi priveşte în jur, să se orienteze. Trupa de soldaţi aşteaptă în spatele lui.

POLIŢISTUL

Voi doi, în spate, voi, vedeţi pe stradă, tu, la maşină şi tu *(lui Gabriel)* mergi cu mine.

Soldaţii se împrăştie. Poliţistul scrutează împrejurimile şi porneşte, urmat de Gabriel.

36. INT. CASA DE CĂSĂTORII - ZI

Directoarea îşi găseşte de treabă aranjînd pe masă gustarea pentru după cununie. Diverşi oaspeţi saltă de pe un picior pe altul în aşteptarea mirelui şi şuşotesc, la ureche. Mihaela, cu lacrimile în gît, se joacă cu un cub Rubik pe care pesemne că l-a luat de la Dănuţ care e alături de ea. Ofiţera stării civile se apropie de mamă, îi arată ceasul şi pe următorii miri programaţi care au intrat deja în sală, nerăbdători.

OFIŢERA STĂRII CIVILE

Avem 13 nunţi astăzi, trebe să trecem la următoarea...

Mama Mihaelei face semn că sigur, să treacă. Directoarea o consolează pe Mihaela.

DIRECTOAREA

Lasă, bine că s-a întîmplat acum. Ai să-ţi găseşti băiatul care e pentru tine, ai să vezi...

Mihaela se ridică şi caută o ieşire înainte să o apuce plînsul în public. Traversează în fugă solemna sală a primăriei unde se unesc destinele pe veci şi scoate capul pe uşa din spate. Un soare orbitor o izbeşte în faţă de la primul pas. Mulţi ani trăiască, începe să cînte un invitat mai turmentat, iar altul îi aruncă orez în păr. Mihaela coboară în fugă treptele primăriei prin culoarul - tunel de gladiole al celor care exersează o ieşire de neuitat pentru tinerele cupluri.

37. EXT. CIMITIR - ZI

POLIŢISTUL şi GABRIEL merg pe o alee de cimitir. Gabriel se opreşte zărind un GROPAR. Se apropie de el şi strigă.

◄ ►

GABRIEL

N-aţi văzut cumva un domn nuntaş în costum de ginere?

Mihaela se apropie de o bancă, în cimitir, şi se aşază, plîngînd. Lacrimile îi curg pe obraji în vreme ce mîinile ei răsucesc mecanic pătrăţelele cubului Rubik.

De undeva se aude un claxon. Vîntul porneşte să sufle. Mihaela ridică privirea de pe cub. Printre copaci şi cruci, pe o alee se vede venind o maşină roşie. Mihaela îşi şterge o lacrimă şi priveşte într-acolo.

Maşina ezită o clipă şi apoi întoarce pe alee şi vine către ea. MIHAELA îi iese în întîmpinare. Un zîmbet de speranţă a luat locul lacrimilor pe chipul ei, care încearcă să distingă chipul celui din maşină. De la volan, Jerome face o fotografie, apoi lasă aparatul de la ochi.

Mihaela s-a oprit la marginea aleii, privind printre gene, maşina care încetineşte apropiindu-se de ea - vîntul, clopotul, şi bătăile inimii se amestecă într-o vîjîială de nedescris - o clipă, şoferul pare tentat să oprească lîngă strania mireasă pe care o vede prin parbriz, dar în clipa următoare pe aleea din spatele ei apare în fugă SORINA care gesticulează agitată şi face semne către maşină să se apropie - şi e ceea ce

şoferul şi face, apasă pe pedală şi trece mai departe - iar în clipa în care Mihaela deschide ochii în faţa ei nu mei e nimic, nici o maşină, nici un sunet, ci doar liniştea cimitirului în care se aude, din depărtare, vocea SORINEI.

SORINA *(off sound)*

E un accident, puteţi să m'ajutaţi?

Jerome, ieşit din maşină, mai aruncă o privire către mireasa care a rămas în urmă înainte să pornească în urma Sorinei şi să ridice pe Luci-cel-plecat-în-lumea-viselor.

38. INT. FRIZERIE - ZI

Mama Mihaelei, Directoarea, Educatoarea Elena şi o colegă frizeriţă sînt în frizerie. Directoarea ridică capul din chiuvetă. Din marele ei coc-borcan pentru nuntă n-a mai rămas decît o claie de păr încărunţit. Educatoarea are capul sub o cască ca o jumătate de ou imens.

Mama, cu ochii umflaţi de plîns, o şterge pe Directoare pe cap cu prosopul.

MAMA MIHAELEI

Nu ştiu ce o să ne facem acum. Şi nu noi, că noi, vorba aia, sîntem trecuţi prin viaţă, da' Mihaela, săraca, nu ştiu ce-o să facă.

DIRECTOAREA

Ei, lasă măi Geta, că nu e sfîrşitul lumii, zău... mai sînt băieţi pe lumea asta, poate chiar şi mai buni...

MAMA MIHAELEI

Sigur, da' vorba e cine mai ia o fată în situaţia ei - ştii cum e lumea, rea, toată lumea vorbeşte de ce s-a întîmplat...

Directoarea tace. Educatoarea însă are o idee.

ELENA

De ce n-o laşi să meargă la fata lu' doamna directoare - să meargă în America la Cristina, doamna directoare, poate cunoaşte acolo pe cineva...

MAMA MIHAELEI

Unde s-o trimit, Doamne iartă-mă, atît drum că ea săraca aicia trebe să am grijă de ea, darămite... plus că ea nu se pricepe la oameni, trebe eu să văd omul că ea nu cunoaşte, nu vezi cu Vasile acesta, că ea-l iubeşte şi gata...

Tac toate, pe gînduri. Colega frizeriţă trece maşina prin capul copilului: - tunsoare zero.

ELENA

Păi atunci mergeţi la agenţia matrimonială cu care a plecat Emilia...

MAMA MIHAELEI

Nici chiar aşa, s-o dau după un necunoscut, n-am ajuns...

ELENA

De ce, Emilia, de exemplu, a ajuns, bine, stă acasă, are grijă de copil. Ori ea aicia n-avea nici liceul...

DIRECTOAREA

(către educatoare)

Auzi, măi Elena, da' acesta, belgianu', olandezu' acesta, ce e, o fi însurat?

ELENA

Nu e, doamna directoare, că l-am întrebat eu...

Directoarea priveşte întrebător la Mama care duce foarfeca la inimă de emoţie.

MAMA MIHAELEI

Vai de mine, Madam Julea, dacă m-ai ajuta mata cu asta. Nici nu ştii cît bine mi-ai face...

DIRECTOAREA

Să poate, măi Geta, da' numai să pot eu să te ajut că, vorba aia, Mihaela e ca şi fata mea...

Mai liniştită acum, mama trece să usuce părul Directoarei.

39. INT. MAGAZIN - ZI

Mihaela şi Luci stau pe băncuţa din spatele magazinului. Luci îi dă Mihaelei înapoi caietul cu poezii. Mihaela are nişte fotografii în mînă.

LUCI

Îs mişto poeziile astea a tale. Îs pentru tine, aşa, sau ai de gînd să le publici?

MIHAELA

Aş vrea eu. Da' dacă n-ai relaţii, nu prea... am început şi un roman...

LUCI

Un roman...?

Mihaela aprobă şi îi arată nişte fotografii.

MIHAELA

Ihi... uite aici-s io într-a opta... şi aicia-s cu-a mei...

LUCI

E miliţian tatăl tău?

MIHAELA

Poliţist, da. Dar nu dintr-acela care... Şi el scria cînd era mai... adică de fapt mai scrie şi-acum...

LUCI

Tot poezii?

MIHAELA

Acu' scrie la revista Poliţiei, dar cînd era mai tînăr scria. Adică nu poezii poezii da' versuri

LUCI

La cîntece?

MIHAELA

Da... şi ştii acela *(cîntă)* Am cravata mea, sînt pionier, şi mă mîndresc cu ea, sînt pionier.

LUCI ŞI MIHAELA (cîntînd)

o port cu mine-n gînd zălog de legămînt, întîiul meu cuvînt, de pionier

LUCI

Ce, el a scris asta?

Mihaela dă din cap că da. Luci rămîne pe gînduri.

LUCI *(cont'd)*

Îţi dai seama, 8 ani la şcoală am cîntat chestia asta şi niciodată n-am ştiut ce-i zălog.

Mihaela ridică din umeri: nu ştie nici ea.

MIHAELA

Mie-mi plăcea acela cu soarele şi pionierii şi-au dat mîna peste ţară şi-n avîntu' primăverii-au jurat să lupte pentru ea.

Rîd. Luci îşi aminteşte.

LUCI

Mie ştii care-mi plăcea? Ăla cu noi în anul 2000, cînd nu vom mai fi copii.

Cîntă împreună, amintindu-şi pe rînd versurile. Tac.

LUCI *(cont'd)*

Te-aşteptai tu s-arate aşa anul 2000...

Mihaela îl aprobă, pe gînduri. Apoi zăreşte pe cineva, în uşa magazinului.

MIHAELA

Scuză-mă o clipă.

Se ridică şi merge către intrarea în magazin.

MIHAELA *(cont'd)*

Mamă, ce faci aici, s-a întîmplat ceva?

MAMA MIHAELEI

Nimic dragă, am zis să-ţi fac o surpriză, să te invit la restaurant.

MIHAELA e stupefiată.

MIHAELA

S-a întîmplat ceva cu tata...

MAMA MIHAELEI

(mimînd normalitatea)

Nu, dragă, ce, nu putem ieşi şi noi două odată la restaurant? Mai stăm şi noi de vorbă.

40. INT. MC.DONALDS - FAST FOOD - ZI

Mama şi Mihaela la masă într-un Mc-Drive. Cîţiva copii se joacă în colţul lor. Un îngrijitor şterge podelele cu mop-ul. Mihaela îşi soarbe sucul din paharul de carton.

MAMA MIHAELEI

(rotindu-şi privirea în jur)

S-au făcut şi lucruri frumoase, acesta-i adevărul...

Mihaela îşi aminteşte de ceva şi scoate din poşetă o fotografie pe care o întinde mamei. În fotografie sînt una lîngă cealaltă, ţinîndu-se de umeri, sticla de bere şi telefonul. Mama o examinează destul de superficial, e cu gîndul la ale ei:

MAMA MIHAELEI

Sau uite, de exemplu, Emilia, care aicia n-avea nici liceul, tot aşa, s-a măritat cu un străin şi o duce foarte bine: stă acasă, are grijă de copil, sîmbătă o scoate în oraş - ia gîndeşte-te, mamă cum ar fi să mănînci în fiecare sîmbătă la McDonalds?

MIHAELA

Asta nu e aşa important pentru mine. Eu vreau să scriu cărţi, să călătoresc, să...

MAMA MIHAELEI

Sigur că da, da' trebuie să ai o situaţie, nu? Cu scrisul ce cîştigi?

MIHAELA

E, ştii că banii nu-s aşa importanţi pentru mine.

MAMA MIHAELEI

Nu sînt nu sînt, da'... Noi anul acesta ieşim la pensie. Trebuie să ai casa ta, banii tăi, ascultă-mă pe mine, că am tras toată viaţa de bani şi ştiu cum e...

MIHAELA

Lasă că, cum ai putut tu, am să pot şi eu...

MAMA MIHAELEI

Dragă, pe vremea mea era altceva, dar astăzi, s'atîţia oameni cu posibilităţi, nu e păcat? Bărbaţii, asta-i soarta lor, trebe să muncească, dar pentru o femeie e important cum se căsătoreşte.

MIHAELA

Mamă, eu vreau pe cineva care să-i placă poeziile care le scriu pe care, aşa cum sînt, nu numai fizic şi...

MAMA MIHAELEI

Da' sigur, dragă, şi asta e important, dacă are tot ce-i trebuie ca să te ţină - sigur, şi uite, domnu' acesta olandez de care-ţi ziceam e foarte bine situat, te-ar putea ajuta, înţelegi?

MIHAELA

(înmuiată)

Nu ştiu ce să spun, să mă-ntîlnesc cu străini, aşa...

MAMA MIHAELEI

Da' ce are, dragă, toţi sînt străini înainte să-i cunoşti, nu? Mihaeluţa, te roagă mama, uite, pentru mine, ce ai de pierdut, cel mai rău caz, mai îţi exersezi şi tu limba...

41. INT. MUZEU DE ARTĂ - ZI

În sala imensă a unui muzeu de artă MIHAELA şi OLANDEZUL ascultă explicaţiile unei ÎNSOŢITOARE care stă cu spatele la ei şi cu faţa la exponatele pe care le indică cu un arătător antenă de radio, pe măsură ce explicaţiile curg:

VOCE FRANCEZĂ NEAOŞĂ

Ici nous avons une reproduction de Madame Pogany.

Însoţitoarea se întoarce cu faţa către ei. La gît are un casetofon din care continuă să se audă explicaţiile în timp ce ea le însoţeşte dînd uşor din buze, fără îndoială că le-a învăţat pe de rost:

VOCE FRANCEZĂ NEAOŞĂ *(cont'd)*

Brîncuşi, Eliade, Cioran et beaucoup d'autres sont des createurs Roumains qui ont porte le nom de leur pays dans le monde entier...

Vocea se întrerupe şi Însoţitoarea le explică:

ÎNSOŢITOARE

Aicia-i o pauză pe înregistrare.

Olandezul îi face semn că ajunge, gata, destule explicaţii. Însoţitoarea se îndepărtează.

MIHAELA şi OLANDEZUL se plimbă prin muzeu fără ca să găsească o cale de a începe conversaţia. Îşi zîmbesc stîngaci, unul altuia. Ajung în faţa unui car cu boi. Se aşază.

OLANDEZUL

Je comprends que tu ecrits de poemes...

MIHAELA

Oui, j'ecrits. *(pauză)* Tu veux ecouter un des mes poems?

OLANDEZUL

Oui, pouquoi pas?

MIHAELA îşi drege glasul, ia poziţia de recitator, cu ochii în zare îşi însoţeşte prestaţia cu gesturi:

MIHAELA

E primăvară iar, şi mă gîndesc la tine, Aştept să-mi faci un dar, ca eu să mă simt bine, Trăiesc în România, aceasta-i ţara mea, frumoasă-mi este ţara, cu tot ce este-n ea. Nu rîvnim teritorii, noi vrem doar să trăim, cu toţii-n bună pace, să rîdem, să iubim...

Mihaela încheie cu o mică plecăciune. Olandezul, după o clipă de uluială, o aplaudă fără zgomot, să nu facă gălăgie în muzeu. Mihaela, îmbujorată, se aşază pe băncuţa din faţa tabloului cu boii Grigorescu. Olandezul se aşază lîngă ea.

OLANDEZUL

Je ne comprends les mots mais, c'est tres musical.

MIHAELA

Moi, j'ecris aussi en Français, dans le stil de Baudelaire, tu connais?

OLANDEZUL

(efort de memorie)

Baudleaire, Baudleaire, le nom est familier...

MIHAELA

C'est le prefere de mon pere. Et son peintre prefere c'est Grigorescu, ici... *(şi Mihaela arată boii din spatele lor)* Il a beaucoup des reproduction avec c'est peinture, partout...

OLANDEZUL

(transportat)

Et moi, j'aime le reproduction... Toi aussi?

- şi olandezul îi pune mîna pe picior. Mihaela îl priveşte încurcată. El se apropie de ea, pe băncuţă, privind-o în ochi, intens şi cu subînţeles. Mihaela înghite în sec:

MIHAELA

Ăăă, tu veux que je te recite un poem en Français?

Olandezul ridică din umeri, sigur, să recite dacă vrea, pare el să spună.

MIHAELA *(cont'd)*

(cu ochii închişi, trăindu-şi poezia)

Mon coeur trepide, mon corps t'attend, Je pense a toi, Viens me voir...

Mihaela trage aer în piept ca să treacă la următoarea strofă, dar nu mai apucă - Olandezul o apucă de umeri şi o sărută, apăsat. Ea deschide ochii şi se zbate încercînd să se elibereze de elanul lui pătimaş, dar nu reuşeşte decît să-l dezechilibreze şi să provoace prăbuşirea lor în faţa tabloului uriaş care prinde să se clatine ca şi cum boii s-ar fi însufleţit dintr-o dată.

42. INT. ACASĂ LA MIHAELA SUFRAGERIE - ZI

Mama descuie vitrina cu cheia şi extrage o vază. O suflă de praf şi încuie vitrina.

43. INT. AGENŢIE MATRIMONIALĂ - ZI

MAMA MIHAELA stă pe o canapea în sala de aşteptare a agenţiei matrimoniale, ţine strîns lîngă ea o plasă. Alături de ea stă o Ţărancă cu basma pe cap. Are o mare paporniţă între picioare. Pe canapeaua de vis-à-vis stau două fete. Amîndouă mănîncă îngheţată de banană, pe băţ. Pereţii sînt decoraţi cu fotografii cu cupluri. Un Adam şi o Eva mîncînd fiecare cîte o jumătate de măr, Julia Roberts şi Richard Gere într-un afiş de la Pretty Woman*. Pe o uşă mare, capitonată, scrie DIRECTOR.*

ŢĂRANCA deschide mai tare baierele coşului băgînd mîna înăuntru şi scoţînd o mînă de grăunţe cu care îmbie acum gîsca.

ŢĂRANCA

Pentru dom' director. Mata nu i-ai adus nimic?

Şi MAMA îşi deschide punga şi îi arată vaza.

MAMA MIHAELEI

E de la nunta mea, de la naşi, cristal.

ŢĂRANCA

Numai fetele au venit cu mîna goală.

Ca la un semn, fetele muşcă în acelaşi timp din îngheţatele de banană pe care le au în mîini.

ŢĂRANCA *(cont'd)*

Am auzit că au şi doctori, şi americani, de toate, numa' noroc să fie şi să vrea Dom' Director, că de el depinde...

Uşa Directorului se deschide şi dinăuntru iese o domnişoară însărcinată care anunţă:

DOMNIŞOARA ÎNSĂRCINATĂ

Următoarea...

◄ ►

MAMA se ridică şi intră. Doamne ajută, o încurajează ţăranca.

44. INT. CABINET DIRECTOR AGENŢIE MATRIMONIALĂ - ZI

Directorul e un ins imens, ţigănos, cu o mustaţă pe oală. Stă pe un scaun înalt, pluşat, într-o încăpere acoperită cu fotografii de cupluri tip studio foto sau vitrină de frizerie, cu miri şi mirese. În spatele lui e un panou dreptunghiular luminat cu neon, ca pentru citit radiografii.

DIRECTORUL

Numele, prenumele şi starea civilă actuală.

MAMA e aşezată pe un scaun mic, în faţa biroului impunător pe care sînt două mici păpuşele cu magnet, un băieţel şi o fetiţă pe care magneţii îi atrag într-un sărut încremenit.

MAMA MIHAELEI

Mihaela Vişoiu. Necăsătorită. E fata mea.

DIRECTORUL

Păi şi de ce n-a venit dînsa.

MAMA MIHAELEI

Ea e mai timidă aşa.

DIRECTORUL

De unde doriţi să fie domnul?

MAMA MIHAELEI

Cum, de unde?

DIRECTORUL

Europa, America, Asia?

MAMA MIHAELEI

N-aveţi şi de la noi?

DIRECTORUL

Nu, la noi numai din străinătate. Dacă vreţi aşa, bine, dacă nu...

MAMA MIHAELEI

Atuncia din Europa.

DIRECTORUL ia o folie transparentă de pe birou şi o ataşază pe panoul de neon. Aprinde un bec puternic din spate. O mulţime de fotografii mici, dreptunghiulare, de bărbaţi, aşezate pe rînduri, prind viaţă pe ecranul luminos. MAMA îşi pune ochelarii şi priveşte la panou.

MAMA MIHAELEI

Aoleu, dar mai tineri n-aveţi?

DIRECTORUL

Şi dînşii sînt tineri. Cîţi ani are fata?

MAMA MIHAELEI

24.

DIRECTORUL schimbă folia şi pune alta cu alte chipuri.

DIRECTORUL

Care vă interesează.

MAMA se apleacă în fotoliu, să vadă mai bine.

MAMA MIHAELEI

Nu ştiu, poate îmi recomandaţi dvs. pe cineva, un băiat mai bun, aşa, că fata mea e foarte sensibilă şi ar vrea un băiat mai sincer, aşa, mai apropiat de vîrsta ei.

DIRECTORUL

Toate sînt sensibile...

DIRECTORUL ia de pe birou un arătător lung şi indică o fotografie de pe panou.

DIRECTORUL

Uitaţi, dînsul, un domn foarte serios din Arabia Saudită. N-a mai fost căsătorit...

MAMA MIHAELEI

Aoleu, dar e urît!

DIRECTORUL

Urît - acuma ce vreţi?

MAMA MIHAELEI

Poate ăla, al doilea de sus?

DIRECTORUL

Ăsta?

MAMA MIHAELEI

Nu, nu, pe rîndul celălalt... ăla, ăla, ăla, mai 'napoi...

DIRECTORUL

Ăsta? Un domn foarte serios, din Cipru, marinar, 36 de ani.

MAMA MIHAELEI

Marinar?... Dar unul, doctor sau aşa, nu aveţi?

DIRECTORUL

(nervos, aruncă arătătorul)

Ăla nu că-i urît, ăla nu că-i marinar, păi doamnă, nu sîntem la piaţă - aicia e vorba de oameni, nu ne tîrguim aşa...

Bombănind, directorul pune un alt transperant cu doi gemeni faţă în faţă, care par să plece dintr-un trunchi comun, motiv pentru care şi fotografia îi înfăţişează de la umeri în sus.

DIRECTORUL *(cont'd)*

Poftiţi, dînşii sînt doctori, din Canada...

Mama îşi pune ochelarii să vadă mai bine.

MAMA MIHAELEI

Da' de ce stau aşa?

DIRECTORUL

(natural)

Sînt fraţi...

Mama se lasă, descurajată, în fotoliu.

MAMA MIHAELEI

Mai bine recomandaţi-mi dvs. pe cineva.

DIRECTORUL

Sînt nişte domni deja veniţi în oraş pentru întîlniri, un domn din Spania care lucrează la Opera din Madrid, şi mai sînt şi alţii, achitaţi taxa la don'şoara secretară şi îmi lăsaţi fotografia fetei, datele ei şi...

MAMA MIHAELEI

Sigur... pot să vă las şi o poezie, fata mea şi scrie...

Mama întinde fotografia, poezia, apoi scoate vaza învelită în hîrtie şi o pune pe birou.

MAMA MIHAELEI

Asta-i o mică atenţie pentru dumneavoastră. Fata e mai deosebită, să ştiţi, nu e dintr-alea care se agaţă de gîtul străinilor, ar vrea un băiat bun care să-l iubească...

DIRECTORUL

Bun, frumos şi dacă se poate şi cu bani, nu? Păi, mai trebe şi sacrificii, nu...

MAMA MIHAELEI

Cum ziceţi dvs. vă mulţumesc...

MAMA se ridică şi iese în timp ce DIRECTORUL ia vaza şi o pune pe un pervaz pe care mai sînt cîteva vaze şi bibelouri.

45. INT. MC. DRIVE – FAST FOOD – ZI – SECVCENŢĂ DE MONTAJ

Pe o masă de McDonalds o mînă împinge o casetă audio.

În sensul opus o altă mînă împinge o fotografie. Detaliu pe fotografie: un portar şi un gras, din spate. Pe spate scrie Para Antonio, Placido Domingo. Mihaela lasă jos fotografia.

MIHAELA

So you know Placido. Me, I'm a writer, poet.

Detaliu pe un calendar cu Nadia, în mîinile altcuiva.

MIHAELA *(cont'd)*

It's Nadia, famous Romanian girl. To be famous, for me, very good, money for me, not important...

De pe scaunul din faţa ei o aprobă un alt pretendent, cu ochelari.

MIHAELA *(cont'd)*

I like travel, write books, not, you know, cook, wash. For me?

Alte cadouri: o revistă cu o poezie de-a Mihaelei contra o matrioşcă. Pe scaun e un gras.

GRASUL

Little gift, inside.

Mihaela desface matrioştele pînă la ultima.

GRASUL *(cont'd)*

Like it? Where is toilet?

Mihaela îi arată cu mîna. Grasul se ridică şi porneşte către toaletă. Mihaela se uită la ceas şi oftează. De partea cealaltă a ferestrei e oprită maşina roşie a lui Jerome. Sorina e la volan. Jerome se întoarce cu o pungă McDonalds şi se urcă în dreapta. O clipă, privirile Mihaelei şi ale Sorinei se întîlnesc, apoi maşina pleacă.

46. EXT PARC DE DISTRACŢII - NOAPTE

Luci dă jos căştile de pe urechi. Tac, şi el şi Mihaela, mult. Se uită unul la celălalt şi zîmbesc stînjeniţi. Dau să zică ceva amîndoi odată şi apoi se invită unul pe altul să înceapă.

MIHAELA

Am scris azi-noapte o poezie. Vrei s-o auzi?

Luci face semn că da. Mihaela îşi drege glasul.

MIHAELA *(cont'd)*

Din toţi cei ce trăiesc în Univers
Eu te-am ales pe tine
doar ţie-ţi plac aşa cum sînt
te aştept să vii la mine.

Luci zîmbeşte, cam stînjenit. Mihaela îl priveşte lung şi cu subînţeles, răsuflările lor sînt aproape, dar sărutul nu vine.

47. INT. SUFRAGERIE MIHAELA – ZI

În sufragerie. Directoarea termină de format un număr de telefon şi duce receptorul la ureche. Face semn mamei că sună. Mama iese precipitată.

48. INT. ACASĂ LA MIHAELA, CAMERA EI – ZI

Stiloul aşterne primele litere ale unui vers. Mihaela stă pe pat, cu Răpirea în spate şi scrie o poezie. Fotografia cu sticla şi telefonul e alături. Mama intră precipitată.

MAMA MIHAELEI

Mihaeluţa, mamă, repede, la telefon!

Mihaela lasă jos stiloul şi se ridică.

47B. INT. ACASĂ LA MIHAELA SUFRAGERIE - ZI

În sufragerie. Directoarea stă cu receptorul la ureche şi vorbeşte în italiană. Mihaela intră, îndemnată din urmă de mamă.

MIHAELA

(suspicioasă)

Cine e?

MAMA MIHAELEI

E un băiat din Italia, foarte bine situat...

MIHAELA

Nu mai vreau să mă întîlnesc cu tot felul de... mamă, am găsit pe cineva care-mi place...

MAMA MIHAELEI

Mihaeluţa, te rog, numa' de data asta, ascultă-mă! Are casă lîngă Milano, maşină, o editură!

MIHAELA

(se opreşte în uşă, auzind cuvîntul „editură")

De unde ştii că are editură?

MAMA MIHAELEI

A vorbit doamna Julea cu el, în italiană... zău, crede-mă...

MIHAELA

Tre' să fie vreun moş care...

MAMA MIHAELEI

Nu, mamă, ascultă-mă, e tînăr şi... Şi îi plac poeziile tale, mamă!! Le-a citit şi îi plac!!!

Mihaela se întoarce şi o priveşte întrebător pe mamă.

MAMA MIHAELEI

Da, mamă, domnu' de la agenţie a ataşat la fotografia ta o poezie şi băiatu' ăsta a sunat a doua zi, că vrea să te cunoască, zău, mamă. Nu-i frumos să-l ţinem atîta pe telefon!

Directoarea îi întinde receptorul. Mihaela rămîne însă pe loc, ca bătută în cuie.

MIHAELA

Cum se cheamă editura? Întreabă-l!

Mama îşi frînge mîinile în timp ce Directoarea repune telefonul la ureche şi îşi declanşează italiana:

DIRECTOAREA

Luigi, Mihaela voglio conoscere, tua editura, como se cheama? *(Acoperă telefonul cu mîna şi le şopteşte)* Esperanţa se cheamă, scoate o mie de cărţi pe an şi...

MIHAELA

Cîţi ani are?

DIRECTOAREA

Quanti anni?... si, 59 de ani are!

Mihaela dă din cap – ce era de demonstrat a demonstrat şi păşeşte către camera ei.

DIRECTOAREA *(cont'd)*

Mihaela! Pardon, editura are 59 de ani. El, Luigi are 23!

MIHAELA

Şi ce înălţime are?

MAMA MIHAELEI

(tînguindu-se)

Măi, mamă, măi, nu-i frumos să întrebi aşa omul...

MIHAELA

Ba vreau să ştiu. Dacă-i mic şi gras?

DIRECTOAREA

Mihaela vuole conoscere tue dimensioni, quanti chili hai si si *(şi directoarea le şopteşte)* un metru opzeşpatru şi 76 de kile, şi... a făcut atletism...

MIHAELA

(pe gînduri, apoi mai găseşte ceva)

E chel?

MAMA MIHAELEI

(frîngîndu-şi mîinile)

Măi, mamă, măi...

Mihaela, autoritară cum n-am mai văzut-o, îi face semn să tacă.

DIRECTOAREA

Sei calvo alla testa? – şi acoperă pîlnia telefonului – e brunet şi are ochi albaştri... vrea să vorbească cu tine, Mihaeluţa, să-ţi audă vocea.

Mihaela nu mai are nici o idee. În cele din urmă conchide.

MIHAELA

Să trimită o fotografie.

DIRECTOAREA

(ascultînd ce zice celălalt)

Nu mai e timp de fotografie, şi-a luat bilet de avion să vină poimîine aici. Întreabă dacă-l primiţi?

MAMA MIHAELEI

Da' sigur, sigur, că-l primim, dă-i adresa! *(Şi Mihaelei)* Uite, vezi, mamă, e băiat cinstit, vrea să vină acasă, să-l cunoaştem şi noi!

MIHAELA

Fii atentă că tu l-ai chemat! Dacă-mi publică poeziile să ştii că plec cu el. Să nu zici dup-aia...

MAMA MIHAELEI

N-ai auzit, mamă că-i tînăr şi de familie bună, ăsta o fi norocu' nostru!

DIRECTOAREA

Si, si, ciao, Luigi, ciao!

MAMA MIHAELEI

Aoleu, să aibă grijă la aeroport, să nu-l fure!

Dar e tîrziu pentru sfaturi, Directoarea a închis telefonul. O clipă cele trei se privesc tăcute, apoi mama îşi trece privirea peste sufragerie şi îşi cuprinde obrajii în palme, îngrijorată.

MAMA MIHAELEI *(cont'd)*

Doamne, pînă poimîine, cînd aranjăm noi aicia...

CAMERA MIHAELEI

Mihaela intră în camera ei şi se aşază la marginea patului. Priveşte o clipă la fotografia cu ea şi Luci şi

oftează, pe gînduri. Din tapiserie călăreţul parcă o priveşte. În sufragerie, Directoarea şi mama stau tăcute la masă.

MAMA MIHAELEI

(pe gînduri)

Poate îi spui mata lu' bărbată-miu de băiatu ăsta că el nu prea e de acord aşa, şi de mata, nu ştiu cum, parcă-i e mai ruşine.

DIRECTOAREA

Sigur, măi Geta, dar hai să ne apucăm acuma să aranjăm! Acolo ce e?

Mama se ridică entuziastă, bate din palme şi se uită în jur să vadă de unde să pornească. Identifică dulapul ca prim loc de acţiune, se îndreaptă către el, deschide uşa şi scoate o faţă de masă. Privirea însă îi alunecă pe ceva dubios: nişte valize şi genţi. Mama deschide una şi apoi duce mîna la inimă.

49. INT. VESTIAR - ZI

Luci se schimbă în vestiar. Mihaela, cu lacrimi în ochi, apare de după rîndul de dulapuri, în ţinută lejeră, şi vine către el.

LUCI

Ce e?

MIHAELA

Vreau să-ţi spun ceva.

Luci ascultă.

MIHAELA *(cont'd)*

S-ar putea să pot să-mi public poeziile pînă la urmă.

LUCI

Păi şi, foarte bine? Nu asta voiai?

MIHAELA

Ba da, da'... adică toţi trebe să facem sacrificii pentru ce ne dorim, nu?

Luci e nedumerit.

MIHAELA *(cont'd)*

Şi probabil c-o să trebuiască să plec de aici...

LUCI

Şi? Asta e. Oricum era o slujbă de rahat.

MIHAELA

Da, dar... uite, îţi las ţie caseta asta, cadou, şi am mai scris o poezie, uite, ţi-o las aici da' s-o citeşti după ce plec...

Luci ia caseta şi face semn că a înţeles.

MIHAELA *(cont'd)*

Îmi pare foarte bine că ne-am cunoscut dar...

Mihaelei îi dau lacrimile.

MIHAELA *(cont'd)*

Fiecare trebe să facă ce-i mai bine pentru el, nu?

Luci o aprobă din cap şi îi întinde mîna. Mihaela îi dă mîna, apoi se apropie de el şi îl sărută, delicat şi cast. De după culoarul de vestiare, Nea Jean îi priveşte, zîmbind emoţionat. Începe muzica.

50. INT. MONTAJ PE MUZICĂ - ZI

50A. FRIZERIE. *Mihaela e pe scaun. În picioare, în spatele ei, stau Directoarea, Educatoarea, Mama şi alte Frizeriţe. MAMA încearcă să vadă cum i-ar sta MIHAELEI ridicîndu-i părul.*

50B. CASĂ MIHAELA. *În casă sînt o trupă de soldaţi de poliţie. Unul dintre ei dă cu aspiratorul, altul şterge de praf vazele şi elefanţii din vitrină, iar altul a găsit o poză de femeie care face cu ochiul şi o suceşte să o vadă mai bine.*

50C. FRIZERIE. *La frizerie, MIHAELA are acum altă coafură.*

50D. CASĂ MIHAELA. *Mama aşază pe masă cumpărăturile pe care le-a făcut cu BUZĂDEIEPUREcare arată ca un pom de Crăciun, plin de plase şi sacoşe: spaghete, macaroane, pizza.*

50E. CASĂ MIHAELA. *Mihaela, acum cu părul prins sub un prosop, repetă la Italiană. DIRECTOAREA stă în faţa ei cu ghidul de conversaţie italian-român.*

50F. CASĂ MIHAELA. *BUZĂDEIEPURE, cu nişte cuie în gură, potriveşte pe un perete două reproduceri cu Traian şi Decebal. Tatăl îi face semn să-l mai ridice pe unul dintre ele, un soldat îi face semn să îl mai coboare. Un soldat priveşte o fotografie care face din ochi.*

50G. *DIRECTOAREA scoate dintr-o geantă nişte bibelouri ca să orneze sufrageria. Mai mare decît toate e o statuetă-lampă cu Venus din Milo, care are încastrat în buric un ceas.*

50H. *MAMA perie cîinele familiei.*

50I. CASĂ MIHAELA. *Soldaţii stau în şir indian unul lîngă celălalt cu nişte pahare întinse şi tatăl le toarnă vin roşu în pahare. Vinul se termină înainte de ultimul soldat aşa că tatăl ia paharul celui dinainte şi toarnă jumătate la următorul.*

50J. CASĂ MIHAELA. *Sufrageria străluceşte acum. Cele două portrete cu strămoşii românilor tronează pe perete, de o parte şi de alta a statuetei cu Venus din Milo. Tatăl trece prin faţa lor, le priveşte o clipă, apoi*

ridică puţin pe unul dintre ele şi iese.
Se încheie muzica.

51. INT. ACASĂ LA MIHAELA - NOAPTE

E noapte. Luminile stîlpilor se văd afară, prin ferestre. În holişorul de intrare al casei MIHAELEI, cîţiva copii de la grădiniţă, printre care şi Costel, îmbrăcat cu haine elegante acum, şi Dănuţ stau aliniaţi pentru ca DIRECTOAREA să le verifice ţinuta. Cu un pieptene în mînă, ea le mai aşază cărarea la vreo doi, atrăgîndu-i în special atenţia lui Costel.

DIRECTOAREA

Măi, vezi că ţi-ai dat cuvîntul că nu mai scuipi, să nu creadă domnu' italian că sîntem nişte sălbatici...

51A. INT. ACASĂ LA MIHAELA - BUCĂTĂRIE

În bucătărie, MAMA, cu părul lipit cu fixativ, mai verifică o dată tava din cuptor. Tatăl ridică capacele cratiţelor: macaroane, spaghete, pizza.

POLIŢISTUL

Nu era mai bine nişte sarmale?

MAMA MIHAELEI

Lasă, dragă, să se simtă ca acasă.

51B. EXT. ACASĂ LA MIHAELA - NOAPTE

Afară, soldaţii sînt dispuşi în dispozitiv după copaci. Un taxi se apropie de casă şi soldaţii dau alarma. De

la capătul drumului, unul face semn cu lanterna, următorul face un semn cu un fanion galben, altul trece în fugă strada şi, în fine, ultimul, un soldat cu BUZĂDEIEPURE, bate în geam.
În casă se aude bătaia în geamul de la bucătărie, care dă spre stradă. Poliţistul dă perdeluţa deoparte. De partea cealaltă, BUZĂDEIEPURE strigă ceva şi arată agitat cu mîna la taxiul care a oprit în faţa blocului.

POLIŢISTUL

(tare, să-l audă toţi din casă)

A venit!

Mama îşi face cruce iar Colonelul se repede în holişor. MIHAELA, cu părul coafat şi lipit, se ridică de pe canapeaua din sufragerie unde stătea cu ochii în televizor şi vine în hol. Se întoarce însă şi mai verifică ceva în ghidul italian-român, căci pesemne că emoţia îi afecta cunoştinţele.
Stau acum toţi înghesuiţi în micul hol. Copiii pe două rînduri, DIRECTOAREA în faţa lor, cu spatele la uşă şi cu un aparat foto la gît, să imortalizeze evenimentul, MAMA cu mîna la inimă şi tot ştergîndu-şi ochii cu o batistă pe care o ascunde acum înapoi în mînecă, MIHAELA în mijloc şi POLIŢISTUL chiar în faţa uşii, cu mîna pregătită pe clanţă. Stau toţi nemişcaţi, ca la poză, singurii care mişcă fiind cîinii care apar acum cu blana umflată şi pieptănată după spălare. POLIŢISTUL sesizează liniştea şi se întoarce către ceilalţi.

POLIŢISTUL *(cont'd)*

Nu staţi aşa, fiţi naturali!

Apoi lipeşte urechea de uşa de intrare şi ascultă cum se apropie paşii de partea cealaltă. În ultima clipă, îşi aşază batista care se pleoştise în buzunarul de la piept. Paşii s-au oprit în faţa uşii. Afară, oaspetele îşi drege vocea. Apoi bate în uşă. POLIŢISTUL se întoarce către DIRECTOARE şi îi şopteşte – acum – iar ea se răsuceşte cu faţa către copii şi începe să-i dirijeze. Copiii pornesc să cînte.

COPIII

Happy birthday to you...

Se aude uşa deschizîndu-se. Zîmbetele lor largi şi încremenite se înmoaie încetul cu încetul privind la cel care intră. MAMA dă ochii peste cap şi pare că e gata să leşine, MIHAELEI îi tremură colţurile gurii şi doar DIRECTOAREA, care e cu spatele, continuă să dirijeze entuziast micul cor de copii al căror cîntec se stinge încetul cu încetul. DIRECTOAREA se întoarce şi priveşte şi ea către uşă. Pe chipul ei se aude vocea Italianului.

ITALIANUL

Buona sera, sono Luigi.

Toţi tac privind la el. ITALIANUL e înalt, atletic, cu părul brunet şi ochii albaştri, dar e negru.

Pesemne intrigat de liniştea care s-a aşezat, un cîine rupe tăcerea şi începe să latre, încercînd să-l apuce pe oaspete de pantaloni. Profitînd de agitaţia celor mari care se reped să ţină animalul, Dănuţ îşi ia un mic elan şi îl scuipă pe Costeluş, dar acesta nici nu-l bagă în seamă.

52. INT. ACASĂ LA MIHAELA - NOAPTE

MIHAELA intră val-vîrtej în camera ei şi se aşază pe pat, cu capul în mîini.

53. INT. MAGAZIN, TERASĂ - NOAPTE

Un chelner aduce nişte beri.

LUCI

(ştergîndu-se la ochi)

Şi cum s-a întîmplat?

NAE

Era noapte. Ploua... Nicu, în faţă, conducea, eu pe bancheta din spate, şi a explodat cauciucul... 150 la oră... maşina a lovit parapetul şi - drept în apă... Eu, din spate, am ieşit, dar Nicu...

Tac toţi.

POLIŢISTUL

(lui Luci)

Deci mata locuieşti la mama lui Nicu...

LUCI

Deocamdată, pînă-mi găsesc altă locuinţă, că unde stăteam înainte a trebuit să plecăm...

Luci oftează.

LUCI *(cont'd)*

Eu unul nu ştiu cum să-i spun, e şi bătrînă şi...

NAE îşi aminteşte de ceva şi pune pe masă un lănţişor.

NAE

A lu' Nicu.

LUCI

Asta-i tot?

NAE

Şi lucrurile lui.

Nae arată către valize. Poliţistul îşi pune şapca pe cap. Vorbeşte lui Luci

POLIŢISTUL

Pe mine mă scuzaţi, mă duc acasă să mai stau cu fiică-mea că numai azi nu e mîine. Cine ştie cînd o mai văd, fetiţa mea!

Şi, pe nepusă masă, poliţistul începe să plîngă.

NAE

Dom colonel, nea Mariane, nu mai plînge că nu merge la tăiere. N-avea mata grijă, păi n-ai încredere? Nu i se-ntîmplă nimica, aşa e cu copiii, cresc, pleacă, ce să-i faci?

POLIŢISTUL

Da' nu vezi, băiatul ăsta, Nicu, a plecat de acasă sănătos şi uite ce nenorocire... ce or fi avînd toţi acuma, ce aicea nu e bine?- îs toţi a tăi. Te ajută la un necaz, unde pleci aşa în lume?

NAE

E bine şi aicea dar pleacă oamenii la mai bine...

POLIŢISTUL

(suflîndu-şi nasul)

Ea pleacă şi nu se uită-n napoi- rămîne casa goală în urma ei...

NAE

Ei, dom colonel, cum goală, dar e doamna, e doamna cealaltă...

POLIŢISTUL

E... nevastă-mea!

zice poliţistul care abia acum s-a mai oprit din smiorcăit şi îşi şterge lacrimile.

NAE

Mai aveţi prieteni, vecini, colegi, nu?

POLIŢISTUL

Ce colegi, după ce ieşi la pensie, te uită toţi, cine-ţi mai deschide uşa.

NAE

Mai trece şi băiatul...

şi Nae arătînd pe Luci care dă din cap că da, ar trece

POLIŢISTUL

Da, treci, sigur...

LUCI

Chiar, nu ştiţi o gazdă pe la dumneavoastră pe acolo, dar ieftin, aşa...

Poliţistul se gîndeşte.

POLIŢISTUL

... cel mult la noi dacă vrei să vezi. Spaţiu acuma e, dacă nu eşti pretenţios...

LUCI se trezeşte ca din somn. Pereţii par că vin dintr-o dată către el.

LUCI

Eu n-am aşa bani ca să... plus nevastă-mea...

POLIŢISTUL

Ei bani. Acuma, nu e de bani. Mai stăm de vorbă, mai... una alta. Noi, la vară, mergem la mine la ţară şi trebe cineva să aibă grijă de casă, aşa că dacă vrei, treci într-o zi să vezi...

LUCI

Păi vin, vin mîine! Da' sigur nu vă deranjează...

Colonelul face semn că acuma, dac-a zis, nu-şi mai ia vorba înapoi...

LUCI *(cont'd)*

O să se supere Tanti Leana c-o las singură, da'... *(entuziasmul îi piere cînd îşi aminteşte)* şi pînă una alta nu ştiu cum să-i spun?

NAE

Dom' Colonel...

POLIŢISTUL

Zi-mi Nea Marian...

NAE

Nea Mariane, ce te rog, mata, vorba aia, ai experienţă de-o viaţă, hai vino cu noi pînă la bătrînă- o să fim acolo toţi, sigur, da să-i spună unul care, mă rog, ştie cum să dea o veste ca asta.

Poliţistul stă o clipă în cumpănă, apoi îşi pune şapca în cap.

POLIŢISTUL

Bine, măi băieţi. Pentru fiică-mea.

Ridică halba şi ciocnesc toţi.

54. INT. TANTI LEANA, PALIER COLONEL - NOAPTE

Nae şi poliţistul merg hotărîţi pe culoarul de bloc către garsoniera lui Tanti Leana. Nae sună la uşă. Mam-mare deschide. Poliţistul trage aer în piept, o priveşte în ochi şi spune:

POLIŢISTUL

Stimată doamnă, sînt colonelul Vişoiu de la secţia 42. Îmi pare rău să vă anunţ că fiul dvs. a murit.

Mam-mare duce mîna la inimă şi cade, scoţînd un urlet teribil.

Gică urcă scările blocului cu o bicicletă pe umăr.

Luci se apleacă lîngă Nae şi dau cîteva palme femeii. Din casă apare Tanti Leana cu oala de apă în mînă. Luci o informează agitat:

LUCI

Tanti, ia mergi de adă repede sărurile, că a leşinat Mam-mare

TANTI LEANA

Nu te speria măi, mamă, că aşa mai păţeşte ea, are tensiunea mică, da' - şi revine dac-o stropeşti cu puţină apă.

Luci bagă mîna în oala cu apă pe care o ţine Tanti Leana în mînă şi ia puţină apă în pumni, stropind-o pe faţă pe Mam-mare, care însă nu dă nici un semn că şi-ar reveni. Luci, poliţistul, Nae şi Tanti Leana se privesc unul pe celălalt. Apoi Tanti Leana îi toarnă leşinatei în cap toată oala. Mam-mare tuşeşte de cîteva ori şi apoi deschide ochii. Duce mîna în păr.

MAM-MARE

A plouat?

55. INT. GARSONIERA TANTI LEANA - NOAPTE

Gică sprijină bicicleta de peretele palierului şi intră în garsoniera rămasă cu uşa deschisă, cercetînd balta din hol.

LUCI

(off, din cameră)

Tanti Leana, uite, eu o să merg mîine la Domnu' Colonel să văd o cameră şi cred c-o să ne mutăm acolo dacă ne primeşte, şi fără bani şi... nu te superi...

TANTI LEANA

La domnu' colonel?

POLIŢISTUL

La Nea Marian...

TANTI LEANA

(off)

Cum să mă supăr, mamă, te muţi ‘napoi cu fata ta, bine că s-a rezolvat.

Gică intră acum în sufragerie la Tanti Leana. Sună telefonul. Răspunde Nae.

NAE

Nu, nu mai e nevoie de salvare.

Gică intră şi el în sufragerie la Tanti Leana.

GICĂ

(repezit, lui Luci)

Mă, şi tu ce mai stai, mă, du-te dom'le imediat la nevastă-ta şi zi-i că totul s-a rezolvat. Du-te, mă, cît nu e prea tîrziu că rămîn eu aicea!

LUCI

Mă gîndeam -mîine. Să mă duc acu?

GICĂ

Acu, mă, cît nu e prea tîrziu! Hai, mă, tai-o, ce te mai gîndeşti.

Luci, ca trezit din somn, o ia la fugă. Pe palier, înşfacă din mers bicicleta lui Gică şi fuge.

56. INT. ACASĂ LA MIHAELA - NOAPTE

Mama Mihaelei îi face bagajele, cu ochii în lacrimi. Cîteva valize stau deja aliniate. Pune în valiză un telefon umflat, un ursuleţ, şi, alături, caietul cu poezii. Priveşte o clipă la fotografia ei, ea telefon şi Luci sticlă de bere, înainte să o pună cu lacrimi în ochi, înăuntru.

57. EXT. REFUGIU AUTOBUZ - NOAPTE

In stradă, într-un refugiu de autobuz, Mihaela şi Luigi stau tăcuţi şi trişti, unul lîngă celalalt. Plouă tare. Un taxi galben se apropie şi opreşte în faţa lor.

58. EXT. APARTAMENT JEROME - NOAPTE

Plouă îngrozitor. Sorina priveşte prin parbrizul pe care ştergătoarele împrăştie apa, la aleea cu copacii care se leagănă în vînt în lumina farurilor. Maşina stă, cu motorul mergînd, parcată pe o alee de lîngă blocurile de lux.

Un ins care aleargă ca un descreierat, cu pantofii în mînă, se zăreşte o clipă prin parbriz. Sorina se întoarce şi îl priveşte cum dispare în bloc.

Portiera şoferului se deschide, înăuntru intră Jerome şi întinde Sorinei un album cu poze.

JEROME

(ştergîndu-se de apă)

T'as oublié quelque chose d'autre?

Jerome bagă în viteză şi maşina porneşte uşor. Sorina priveşte în continuare la blocul rămas în urmă. Fereastra de la apartamentul lui Jerome se luminează. Silueta lui Luci, înăuntru.

SORINA

Arrête!

Maşina se opreşte.

SORINA *(cont'd)*

Excuse-moi, je dois rentrer, c'est...

JEROME

Ecoute, si tu veux partir en France, on part, si tu veux rester, on reste, mais décides-toi maintenant ce que tu veux faire, quoi!

Ea se apleacă şi îl sărută pe obraz, apoi îl priveşte o clipă în ochi, apoi iese din maşină, alergînd către bloc prin bălţile care au inundat aleea.

59. INT. APARTAMENT JEROME - NOAPTE

Luci, care a rămas cu pantofii în mînă, se apropie de fereastră. În ploaie, pe aleea străjuită de becuri portocalii, se văd becurile roşii ale unei maşini care stă, cu motorul mergînd.

Luci, cu biletul într-o mînă şi pantofii în cealaltă, ridică privirea ascultînd paşii care se aud apropiindu-se în fugă pe culoar. Se întoarce către holul de intrare. Uşa sufrageriei, rămasă întredeschisă, se dă încet deoparte şi Sorina intră, cu părul ud şi stropii şiroindu-i pe obraji. Stau acum faţă în faţă, desculţi şi

uzi, fiecare cu pantofii în mînă. O clipă se privesc nemişcaţi, apoi se reped unul către celălalt şi se îmbrăţişează repezit, stîngaci, printre lacrimi, în timp ce, din pricina impactului, pantofii zboară aiurea prin aer şi încremenesc într-un stop cadru care se fondează lent, în negru.

Partea a treia

60. INT. SALĂ CONFERINŢE POLIŢIE - SEARA

Pe un cuier lateral, de perete, sînt agăţate o mulţime de şepci de poliţişti. O mulţime de poliţişti stau aşezaţi pe scaune într-o sală întunecată de conferinţe. La prezidiu stau Colonelul, Comandantul, Olandezul şi o Translatoare. Comandantul se ridică

COMANDANTUL

Stimaţi oaspeţi, dragi colegi, daţi-mi voie înainte să începem, ca în numele meu şi al dvs. să-i mulţumesc domnului colonel Vişoiu pentru ce-a făcut el vreme de 40 de ani pentru instituţia noastră. Dînsul, cum ştiţi, urmează să se pensioneze săptămîna viitoare, aşa că asta cam e ultima şedinţă la care dumnealui mai e alături de noi, aşa că, domnu' colonel, noi vă urăm...

şi Comandantul face semn celor din sală care se ridică coregrafic şi strigă în cor, cam dezordonat:

La Mulţi Ani cu Sănătate!

Comandantul îi înmînează o diplomă.

POLIŢISTUL

Vă mulţumesc, vă mulţumesc, ce să zic, anii au trecut aşa, parc-a fost o clipă... mîine se mărită şi fiică-mea („ să vă trăiască”, se aude din sală) da, mulţumesc, aşa că a cam venit timpu’ să las locu la cei mai tineri...

POLIŢISTUL *(cont’d)*

Io am să mă întorc la mine la ţară şi... v-aştept acolo, la un pahar de vin, cînd o-ţi avea drum...

Cei din sală aplaudă şi se aşază. Comandantul continuă

COMANDANTUL

Buuun. Acuma daţi-mi voie să vi-l prezint pe oaspetele nostru de astăzi, dl Van Horn, dînsu' e cel care gestionează fondurile europene pe care le-au acordat dumnealor pentru reciclarea cadrelor şi prima conferinţă o va ţine chiar dumnealui. Să-l ascultăm cu atenţie, da?

Comandantul se aşază. Oaspetele se ridică.

OLANDEZUL

First of all, congratulations, Colonel *(strînge mîna colonelului)*

Face apoi semn unui Asistent, trage un ecran. Se stinge lumina şi pornesc imaginile unei videoproiecţii:

I. HUMAN RIGHTS - MINORITIES IN ROMANIA

Imagine video cu nişte ţigani aliniaţi la un zid.

OLANDEZUL *(cont'd)*

Tziganii sînt oameni ca şi noi.

61. INT. ACASĂ LA MIHAELA - NOAPTE

Poliţistul şi nevasta lui stau întinşi în patul conjugal, pe gînduri: ce au trecut anii.

MAMA MIHAELEI

Ştii ce-am uitat - vinul roşu.

POLIŢISTUL

L-am tras deja în sticle. 30 de sticle de doi litri, mai e şi vodcă, vermut, bere, ajunge, e destul...

MAMA MIHAELEI

Verighetele de la bunelu'?

POLIŢISTUL

Le-am dat lu' Vasile, să le ţină el.

MAMA MIHAELEI

Nu trebuia, nu prea am eu încredere aşa, în el, nu ştiu, l-am găsit azi, noi alergam de colo colo să pregătim şi el moţăia pe un scaun, aşa...

POLIŢISTUL

Ce vrei, măi, copil fără părinţi, sărac, nu ştie.

MAMA MIHAELEI

Şi cît m-am zbătut ca să găsească Mihaela un băiat bun cu o situaţie, cu ceva...

POLIŢISTUL

Lasă acuma, le rămîne casa asta să stea, noi o să mergem la ţară, cît e 50 de km, mai îi ajutăm noi, nu prea e gospodar el aşa, da o să se înveţe...

MAMA MIHAELEI

Nu trebuia să-i dai verighetele lui...

POLIŢISTUL

Lasă măi, nu mai te... o să fie bine, măi, ascultă-mă pe mine.

Poliţistul se întinde şi stinge lampa de la căpătîiul patului.

62. EXT. CASA DE CĂSĂTORII - ZI

Poliţistul, cu capota portbagajului deschisă, examinează naveta cu sticle lipsă. Lîngă el apare Gabriel.

GABRIEL

Nu e nici în canal. Unde să mai caut?

Poliţistul, pe gînduri, se învîrte cu aer profesional pe loc să examineze împrejurimile. Apoi arată cu mîna direcţia de urmat

63. EXT. CIMITIR - ZI

Poliţistul şi Gabriel merg pe aleile cimitirului. Pe o bancă, cu capul în piept, doarme Vasile, cu sticla de vin alături. Gabriel îi pune mîna pe umăr. Vasile se trezeşte.

POLIŢISTUL

Nu ţi-e ruşine, mă, tu în ziua nunţii tale să te-mbeţi!

VASILE

O gură...

POLIŢISTUL

Ai verighetele?

Vasile se caută zadarnic prin buzunare. Nu le mai are.

POLIŢISTUL

Doar n-ai pierdut verighetele de la Bunelu'

Vasile continuă să le caute dar nu sînt nicăieri. O limuzină roşie trece pe aleea din spatele lor.

GABRIEL

(dojenitor)

Vezi ce face băutura, dom Vasile? Acuma ce ne facem?

Vasile tace, cu mare efort se ridică de pe bancă, ia sticla de gît şi o aruncă cît colo. Sticla de vin roşu zboară prin aer. Se opreşte o fracţiune de secundă în aer într-un stop cadru, apoi aterizează înapoia unor tufişuri care străjuiesc un mormînt. Se aude un icnet scurt.

VASILE

De azi înainte nu mai beau, jur!

POLIŢISTUL

'pare rău da' mi-ai ieşit de la suflet... hai, dă-i drumu' pînă nu mă supăr de tot...

VASILE

Tata-socrule...

Poliţistul se întoarce către el. Gabriel îi face semn lui Vasile s-o şteargă.

POLIŢISTUL

Pleacă, mă d'aicia, nu mă face!

Vasile rămîne pe loc privind la cei doi care se îndepărtează.

63A. INT. CULOARE POLIŢIE - ZI

NAE, în costum, merge pe culoarele unei secţii de poliţie. NAE agaţă pe BUZĂDEIEPURE.

NAE

Pe domnu' Vişoiu unde-l găsesc?

BUZĂDEIEPURE

Domnu' colonel? Biroul 42.

64. INT. BIROU CĂPITAN - ZI

Înăuntru sînt Colonelul şi plutonierul Gabriel. Pe biroul Poliţistului e o poză cu Mihaela. Gabriel examinează o sticlă cu o pară înăuntru.

GABRIEL

Don căpitan, mă gîndeam cum or fi vîrît, dom'le, para asta 'năuntru făr s-o strice...

NAE deschide uşa de la biroul 42.

NAE

Să trăiţi. Ca să declar un furt, aici?

GABRIEL

Ce aţi furat?

NAE

Nu eu. Mie mi s-au furat nişte bagaje.

Sună telefonul. Gabriel ridică receptorul. Nae se îndreaptă către biroul Colonelului.

POLIŢISTUL

Ce problemă?... Luaţi loc.

NAE

Nae Zigfrid.

Colonelul îi dă mîna, cam neatent şi îi face semn să stea jos şi să aştepte o clipă căci e cu mîna pe telefon.

POLIŢISTUL

(la telefon)

Domn Director, vă salut, Colonelu' Vişoiu la telefon. Dom director, în legătură cu Mihaela aş veni pînă la mata, dacă se poate, da, păi vin acuma într-o oră.

Gabriel se reîntoarce la inculpat. Nae admiră tabloul cu boi din birou.

Poliţistul face semn lui Nae că acum pot vorbi.

NAE

Dom' Colonel, dvs. nu mă mai cunoaşteţi dar eu vă cunosc. Apelez la dvs. în legătură cu furtul unor lucruri care, adică, dacă erau ale mele, nu mai făceam plîngere, dar, practic, nu-mi aparţin, trebuia să le înapoiez cuiva şi...

POLIŢISTUL

De unde ne cunoaştem?

NAE

Cu ani în urmă, mai precis în '88, de la un caz al dvs. trecere ilegală de frontieră... lucraţi dvs. la frontieră pe vremea aia...

Gabriel vorbeşte mai încet la telefon să nu deranjeze

POLIŢISTUL

Da... mi-amintesc, eram detaşat la Orşova.

Elevii soldaţi intră pe uşă, zic să trăiţi *şi se înghesuie într-un colţ toţi şapte*

NAE

Aşa, v-aduceţi aminte un caz cu băiatu' ăla care încercase el să treacă Dunărea înot, noaptea, v-aţi ocupat dvs. de ei şi după două zile a preluat cazul doi tineri de la Securitate, unul mic şi chel şi unul mai înalt, aşa...

POLIŢISTUL

(efort de memorie)

Da, da. Da, da, da... Domle', ce rău era ăla mic, ce l-a mai bătut pe băiatu' ăla...

NAE

Deci v-aduceţi aminte...

POLIŢISTUL

Oarecum. Da' n-aş putea să zic mata care eşti, au trecut atîţia ani... sper că nu eşti mata ăla mic şi rău...

NAE

Nu, eu sînt băiatul pe care l-au bătut.

Poliţistului îi piere jovialitatea. Soldaţii se uită la el cu gurile deschise.

POLIŢISTUL

Mda, alte timpuri, aşa era legea pe vremea aia şi dacă n-o respectai, te trezeai tu în locul...Plus că eu mi-amintesc că parcă n-am dat în mata.

NAE

(arătîndu-i cu degetele)

Două palme...

POLIŢISTUL

(amuzat, ce pretenţie are acest necunoscut!)

Două palme... Faţă de cum băteau ăia. Vă amintiţi că eu stăteam deoparte...

NAE

Cum să nu-mi amintesc... n-aţi dat. Stăteaţi deoparte... da' nici n-aţi zis nimic să nu mai dea ei.

Poliţistul face semn că asta e prea mult şi îşi cam pierde răbdarea. Nae se repede:

NAE

Dar eu nu vă acuz de nimica, dom' Colonel. Aşa erau timpurile, eu pînă la urmă tot am plecat, mi-am făcut o situaţie dincolo, în Germania... dar atuncia cînd m-aţi scos afară din cameră, eram plin de sînge, aşa, cu dinţii scoşi, şi mi-aţi zis că vă pare rău de mine, că aveţi şi dvs. copii, o fată, pare-mi-se, şi că nu mă puteţi ajuta atunci, că n-aveţi ce face. Însă dacă vreodată am nevoie de ajutor, după ce ies să vă caut...

Poliţistul a rămas încremenit, la fel şi Plutonierul. Inculpatul şi soldaţii care se uită iarăşi la cei doi. Poliţistul ridică privirea către ei şi, ca la un semn, ceilalţi îşi reiau munca.

POLIŢISTUL

Şi? Asta a fost acu' 12 de ani.

NAE

Şi nimic - acuma am nevoie de ajutor, şi am venit la dumneavoastră

Poliţistul îşi scoate chipiul şi îşi şterge fruntea de transpiraţie cu o batistă mare. Sună telefonul.

GABRIEL

(Colonelului, în şoaptă)

E tot băbuţa aia, domnu' colonel, acuma zice că are un urs pe balcon...

POLIŢISTUL

Un urs?

Gabriel acoperă pîlnia telefonului şi face semn cu mîna la cap, e sonată, pesemne. Soldaţii se destind şi hăhăie.

GABRIEL

(ironic)

Răcniţi doamnă tare că se sperie...

Se aude răcnetul prin pîlnia telefonului ţinut la ureche de Gabriel. Gabriel îndepărtează receptorul de ureche şi îl mută la cealaltă.

GABRIEL

(calm)

Nu în telefon doamnă, că îmi spargeţi timpanul.

POLIŢISTUL

(reflexiv, către Nae)

Dom'le s-au schimbat vremurile, astăzi oamenii sună la Poliţie ca la un prieten, au, n-au o problemă, sună ca să mai audă o vorbă bună, ceva...

Gabriel închide. Poliţistul revine la Nae.

POLIŢISTUL

Mă scuzaţi, acuma trebuie să plec...

NAE

Pot să vă conduc?

65. EXT. STRADA, MAŞINA, NAE CĂTRE MAGAZIN, ZI

Maşina lui Nae merge printre blocuri. Nae conduce şi îşi continuă povestea.

POLIŢISTUL

La stînga şi drept înainte...

NAE

Ei. Şi băiatu' asta, Nicu, de care vă ziceam...

POLIŢISTUL

Care vă era ca un frate, în Germania...

NAE

Da, a plecat tot înainte de ’89, şi tot peste Dunăre. Împreună c-un prieten au avut ei o idee cum să treacă dincolo, că, practic, vă amintiţi că erau controale, se confiscau camerele de maşină, cauciucuri, bărci, tot ce plutea...

Poliţistul confirma dînd din mîna: numai el cîte a confiscat cînd lucra acolo.

NAE

...ei. Şi băieţii ăştia doi, care trebuie să vă spun, şi erau ca fraţii, au avut ideea să treacă Dunărea folosind o femeie de cauciuc, de aia care se umflă.

POLIŢISTUL

Da, dom’le, mi’amintesc cazu’.

NAE

Ei, si a dat cu banu' care să treacă primu’ şi a ieşit Nicu. Ăstălaltu’, Lucian, n-a mai apucat să treacă, că-ntre timp se dăduse alarma, l-au prins vameşii si l-au băgat la zdup. Norocu’ lui c-a venit Revoluţia şi

◄ ►

a ieşit băiatu' afară...

POLIŢISTUL

Deci a ieşit...

Poliţistul a rămas pe gînduri. Pare că povestea l-a cucerit cu totul.

NAE

Da, da, da ei şi-n Germania, ăsta, Nicu, lucra pentru mine, eu am o tipografie acolo, cam bea el aşa, da'...

POLIŢISTUL

Asta-i rău... băutura...

NAE

Da, ei, şi-ntr-o seară - şi Nae oftează - într-o seară, săptămîna trecută, ne întorceam amîndoi acasă şi - asta n-am să iert niciodată - l-am lăsat pe el să conducă, deşi băuse... era noapte, ploua, maşina a izbit parapetu' şi a căzut în apă... eu, din spate, am ieşit, da' Nicu...

Nae îşi şterge o lacrimă cu un şerveţel de hîrtie, şi arată poliţistului o monedă găurită de 25 de bani care atîrnă la capătul unui lănţişor de oglinda maşinii.

... banu' cu care au tras la sorţi, care pe unul l-a dus dincolo şi altul l-a lăsat aici...

POLIŢISTUL

(cercetînd bănuţul)

Auziţi, eu mă ocup şi de Revista Poliţiei: am putea să publicăm povestea dvs. la rubrica „*Despre viaţă, cu cărţile pe faţă*"?

Maşina intră pe strada din faţa casei poliţistului. - La magazin

NAE

Bineînţeles, dacă vă interesează. Dar, mă ajutaţi?

Poliţistul e nedumerit.

POLIŢISTUL

În ce chestiune, exact?

NAE

Vedeţi, Nicu mi-a lăsat mie vorba, că dacă i se întîmplă ceva, să caut pe acest Lucian să-i spun şi să-i aduc lucrurile lui.

POLIŢISTUL

Şi vreţi să vă ajut eu să-l găsiţi?

NAE

Exact.

POLIŢISTUL

Păi, nu ziceaţi la început că mă căutaţi în legătură cu-n furt?

NAE

Ce se întîmplă, aseară, cum ce-am ajuns, am oprit lîngă gară să-mi iau un suc şi, practic, mi-a fost spartă maşina... au furat toate bagajele... nimic de valoare, dar, lucruri personale, cum să spun, practic, nu se pot înlocui...

Colonelul rămîne gînditor.

66. INT. ACASĂ LA MIHAELA, DORMITOR POLIŢIST, NOAPTE

În dormitorul familiei. Poliţistul si Mama stau faţă în faţă, filmaţi separat în plan contraplan. În spatele Colonelului e un tablou cu boii lui Grigorescu. Poliţistul se dezbracă. Îşi scoate şapca şi o pune pe pat. Ea o ia şi o aşază în dulap.

POLIŢISTUL

Să se întîlnească cu străini, asta nu sînt de acord! O să-i găsim un băiat bun aicia, îi rămîne casa asta, o s-o ajutam noi cu copiii, cînd o fi şi gata. Unde să plece, aşa, aiurea...

MAMA MIHAELEI

Tu zici că-i găsim, da' nu e cum crezi tu. Şi-n plus, aicia la ce să stea, te întreb...

Poliţistul îşi scoate pantalonii şi haina. Mama îi pune în dulap.

POLIŢISTUL

Cum la ce? Păi, casa asta, lucrurile toate, pentru ce-am muncit noi o viaţă întreagă dacă nu pentru ea? Copiii trebuie să fie aproape de părinţi, să se ajute, să...

Poliţistul îşi scoate acum cămaşa.

MAMA MIHAELEI

Măi, da' la fată nu te gîndeşti?

67. INT. DORMITOR DIRECTOARE, ZI

Dimpotrivă, se îmbracă şi e la grădiniţă.

Poliţistul, dezbrăcat, se gîndeşte. Doar peretele din spatele lui e puţin altfel. E şi aici un tablou cu boi, dar e străjuit de o parte de un cuier de statueta-lampă cu Venus din Milo.

POLIŢISTUL

Păi tocmai, la ea mă gîndesc. Dacă pe Vasile asta l-am cunoscut şi uite ce s-a întîmplat, da' e-un străin...

În contraplan, în faţa patului mare de la dormitor, Directoarea e si ea dezbrăcată. Încep să se îmbrace amîndoi.

DIRECTOAREA

Totu' o loterie, dragă, n-ai cum să ştii dinainte. Ce, a mea nu s-a măritat tot aşa? Şi o duce bine...

Poliţistul îşi pune pantalonii.

POLIŢISTUL

Ea o duce bine, da' tu? Toată ziua numa' despre dînsa vorbeşti. Vai de mine, Cristina! Ce-o fi cu Cristina? Să sun mîine la Cristina, e bine aşa?

În contraplan, Directoarea îşi încheie bluza.

DIRECTOAREA

Asta-i viaţa, ce să facem. Pleacă copiii unde le e mai bine. Anu' ăsta probabil c-am să mă duc şi eu acolo s-o ajut cu copilu', pîn' la urmă noi trebe să mergem după ei, ce să facem...

Poliţistul rămîne o clipă descumpănit de această posibilitate pe care n-o întrevedea, apoi intră şi el în cadru şi cei doi se aşază pe pat.

POLIŢISTUL

(oftează amărît)

Unde pleacă toţi aşa, în lume?

Se întoarce către ea şi rămîn amîndoi, trişti, pe marginea patului.

68. INT. BIROU CĂPITAN, ZI

Gabriel intră în biroul de poliţie. Soldaţii trupei iau poziţie de drepţi. Gabriel se îndreaptă către colonel.

GABRIEL

Dom' colonel, cred că s-a găsit cine a furat bagajele lu' domnu' din Germania. Mergem la noapte. Îi iau şi pe ei.

BUZĂDEIEPURE

Veniţi şi dvs. Cu noi, dom' colonel?

Colonelul îl priveşte.

69. INT. DUBĂ POLIŢIE, CARTIER HOŢI, NOAPTE

Duba Poliţiei, cu luminile stinse, înaintează şi opreşte precaut pe o stradă desfundată de cartier mărginaş. Poliţistul, Gabriel şi soldaţii stau înghesuiţi în dubă. Prin geamuri se văd maghernitele de la marginea oraşului.

POLIŢISTUL

Măi băieţi, ascultaţi la mine, pentru voi asta e o zi importantă, ca să ştiţi că prima misiune nu se şterge niciodată din cap, ni se pare nouă c-am uitat-o, da' n-am uitat-o, ea rămîne undeva aicia şi la pensie, care ajunge la pensie, o dezgropăm de aicia şi o povestim la nepoţi.

Poliţistul se odihneşte o clipă, apoi reia.

POLIŢISTUL

Un singur lucru vreau să vă spun: pentru un poliţist pînda e măsura valorii. Aicia se vede stăpînirea de sine. În timpul pîndei eşti faţa în faţă cu infractorul: tu şi el.

◄ ►

BUZĂDEIEPURE

E adevărat că atunci cheleşti cel mai tare?

Poliţistul rămîne pe gînduri.

POLIŢISTUL

Posibil. Ce e sigur e că atuncia cînd eşti mai concentrat, atunci te apucă toate, şi durerea de măsele şi să te pişi... toate...

GABRIEL

Eu am observat şi acasă cînd stau pe veceu totdeauna sună telefonul, aţi observat?

Poliţistul rămîne pe gînduri. Gabriel preia comanda.

GABRIEL *(cont'd)*

Hai, gata. Ştiţi fiecare ce are de făcut?

Soldaţii se uită unii la alţii şi dau din cap: ştiu.

70. EXT. CARTIER, HOŢ, NOAPTE

Uşile maşinii se deschid şi soldaţii coboară. În faţa lor e o căsuţă dărăpănată, mică şi joasă.

Unii soldaţi dispar în spatele ei, alţii se ascund în curte. Gabriel îl ia deoparte pe BUZĂDEIEPURE.

GABRIEL

Mergi după stîlp şi cînd se apropie hoţul, fluieri, s-a înţeles?

Soldatul fuge şi se ascunde după un stîlp. Gabriel şi Poliţistul rămîn tăcuţi unul lîngă celălalt. Aşteaptă, pîndesc, colonelul scoate din punga cu pacheţelul de acasă un măr. Gabriel mănîncă o banană.

GABRIEL

Domnu' colonel, ştiţi ce mă-ntrebam eu...

POLIŢISTUL

Ce?

GABRIEL

Mă gîndeam... de exemplu, mărul are seminţele la mijloc, nu? sau portocala, are sîmburi, da', mă întrebam, banana, unde are, dom'le, seminţele?

Poliţistul rămîne pe gînduri. Pe stradă apare un ins mic, negricios. BUZĂDEIEPUREse furişează ca o umbră pe lîngă gard şi strigă şoptit.

BUZĂDEIEPURE

Dom' plutonier! Infractorul!

Gabriel se întoarce către el. Soldatul a ajuns lîngă ei.

GABRIEL

Păi de ce nu fluieri?

BUZĂDEIEPURE

(arătînd către buza lui)

Eu nu pot să fluier, am operaţie.

Gabriel dă a lehamite din mînă. Negriciosul traversează curtea şi intră în casă. Se aprind luminile la ferestre. Gabriel trage o rachetă luminoasă cu pistolul de avertizare. Cîinele se sperie şi începe să latre. Luminile se sting. Gabriel conduce atacul.

GABRIEL

Două, trei, şi pornim!

O iau toţi la fugă spre casă, ţinîndu-şi chipiele cu mîna, iar soldaţii zăngănind cu toate efectele pe ei. Uşa

e descuiată, aşa că mai greu e să se repeadă toţi înăuntru pe atît de repede pe cît au ajuns. Poliţistul care a rămas în maşină, priveşte în urma lor şi dă din cap, dezamăgit.
Detaliu: Bagajele recuperate sînt aşezate în spatele dubei.

71. EXT. - INT. ACASĂ LA MIHAELA, ZI

Mama Mihaelei stă pe pat, în dormitor şi plînge, cu un ghem cu andrele în mînă.

POLIŢISTUL (OS)

Geta, am venit!

Poliţistul apare apoi în uşa dormitorului. Mama se întoarce către el, cu ochii în lacrimi.

MAMA MIHAELEI

Mă, ţie nu ţi-e ruşine!

Poliţistul nu pricepe nimic. Roteşte privirea şi dă cu ochii de Directoare care îl priveşte şi ea cu reproş. Poliţistul o întreabă din ochi dacă s-a aflat ceva, însă Directoarea nu-l ajută, lasă privirea în jos. Mama îl priveşte, nervoasă.

MAMA MIHAELEI

Am păstrat-o si pe doamna Carmen, să fie de faţă, cred că nu ţi-e ruşine de dînsa, ruşine ar trebui să-ţi fie pentru...

Poliţistul tot nu înţelege. Directoarea îl ajută, saltă pe pat geanta în care e înghesuită o femeie gonflabilă. Poliţistul se linişteşte.

POLIŢISTUL

(inspirînd adînc)

Doamne fereşte, măi Geta, femeia asta a fost furată

DIRECTOAREA

(bănuielile i se confirmă)

Deci pentru tine asta-i o femeie – şi către Mama – pentru dînsul este o femeie...

Directoarea scutură din cap, cu o privire dezgustată: ea de mult îl bănuia pe colonel capabil de asemenea apucături.

POLIŢISTUL

Bă fetelor, staţi bă să vă explic... femeia asta, obiectul ăsta, da'

DIRECTOAREA

Păi da, că pentru dînsu' femeia e un obiect...

POLIŢISTUL

Lasă-mă, dom'le să-i zic! Bagajele astea nu-s ale mele, îs ale unui fost infractor care...

Mama începe să plîngă şi se lasă pe pat.

MAMA MIHAELEI

... şi ce caută la noi în casă?!

POLIŢISTUL

Ce caută în casă, păi... a fost o situaţie de aşa natură care...

MAMA MIHAELEI

Şi dac-o găsea Mihaela – te-ntreb? Ce exemplu dăm noi la copilu' ăsta – dacă mîine cînd vine băiatu' ăla dădea peste ea, ce părere îşi făcea despre noi...

Şi Mama se întoarce cu spatele şi începe să plîngă. Directoarea îl trage afară pe Poliţist, şi duce mîna la buze, cum ar veni ca s-o lase să se liniştească pe mama, să nu mai zică nimic.

POLIŢISTUL

Care băiat?

DIRECTOAREA

Un băiat foarte bun din Italia.

72. EXT. ACASĂ LA MIHAELA, NOAPTE.

În noapte, pe după copaci, se văd soldaţii aşezaţi iarăşi în dispozitiv pentru venirea Italianului. BUZĂDEIEPURE admiră prin geamul bucătăriei bunătăţile pregătite pentru oaspete. Poliţistul ajunge lîngă el şi îl ia, fără nicio introducere, de ceafă.

POLIŢISTUL

Păi bine, măi iepuroiule, măi pen' ce te-am pus eu aicia?

BUZĂDEIEPURE

Să anunţ cînd vine...

POLIŢISTUL

Şi măi ce ţi-am zis, eu, măi?

BUZĂDEIEPURE

Să anunţ dacă e ceva suspect cu domnu' străin...

POLIŢISTUL

(scuturîndu-l şi mai tare)

Aşa, şi? Nu e nimica suspect?

BUZĂDEIEPURE

Dom' Colonel, eu v-am făcut semn că e negru, dar n-aţi înţeles!

Poliţistul îl lasă. Ceilalţi se apropie.

POLIŢISTUL

Vezi acuma să spui la toţi...

BUZĂDEIEPURE

Nu spun nimica, domnu' Colonel.

Poliţistul bagă mîna în buzunar şi scoate nişte bani.

POLIŢISTUL

Uite, mergeţi să beţi o bere!

73. INT. ACASĂ LA MIHAELA, SUFRAGERIE ŞI BUCĂTĂRIE, NOAPTE

În sufragerie stă la masă Mihaela şi Italianul, care a nimerit între tablourile cu Traian şi Decebal. Mama îl serveşte cu spaghete.

ITALIANUL

(gustînd imediat)

Delizioso!

Mama, cu cratiţa în mînă, primeşte cu mulţumire complimentul şi zîmbeşte Apoi, trecînd pe lîngă Directoare, îi şopteşte:

MAMA MIHAELEI

Întreabă-l despre părinţi.

DIRECTOAREA

E tuoi parenti?

ITALIANUL

Mio padre e porfessore di linguistica comparata a universita din Roma

Şi Italianul face o pauză, pentru a permite traducerea.

DIRECTOAREA

Tatăl lui...

MAMA MIHAELEI

Nu, lasă că înţeleg, cît îmi trebe, înţeleg...

Zîmbeşte Italianului, apoi se scuză arătîndu-i cratiţa cu care a rămas în mîini şi se întoarce şi pleacă spre bucătărie. Nici nu se întoarce bine şi începe să plîngă.

73A. INT. ACASĂ LA MIHAELA, BUCĂTĂRIE

Poliţistul stă cu mîinile la tîmple pe un scaun, la masă, în bucătărie. În faţa lui, în scrumieră, fumega o ţigară. Mama intră plîngînd cu cratiţa în mînă. Poliţistul ridică privirea către ea.

POLIŢISTUL

Acuma, ce te boceşti ca proasta?

Mama se şterge la ochi.

MAMA MIHAELEI

Vorbeşte tu cu Mihaela...

POLIŢISTUL

Ce să mai vorbesc? Cînd i-ai băgat prostii în cap că nu contează decît banii, nu m-ai chemat să vorbesc. Acum, na, descurcă-te!

În sufragerie, Mihaela, Italianul şi Directoarea mănîncă, într-o tăcere absolută, în aşteptarea părinţilor. Directoarea se ridică zîmbind şi iese.

Directoarea intră în bucătărie unde acum două ţigări fumegă în scrumieră. Mama plînge cu capul în palme.

DIRECTOAREA

Ce e cu voi, mă, nu vă e ruşine? Stau copiii ăia singuri acolo, totuşi ne e oaspete, nu?

POLIŢISTUL

Da, oaspete, mi-aţi băgat maimuţa-n casa!

DIRECTOAREA

Auzii că tu cu negresa ta de cauciuc eşti mai... Băiatu' e de familie bună, e bine intenţionat, ce dacă e negru? Stăm la masă, nu zice nimeni că Mihaela tre' să-l ia de bărbat, nu? Ia, hai vă rog înapoi şi vedeţi cum vă purtaţi!

În sufragerie, Italianul şi Mihaela au terminat de mîncat şi se uită fiecare în farfuria lui. Italianul, mai curajos, se întoarce către ea. Mihaela ridică încet privirea şi îi zîmbeşte, stînjenită. Îi zîmbeşte şi el. Italianul ia de pe masă sticla de apă minerală şi îi toarnă el. Mihaela îi mulţumeşte cu un gest. Apoi îşi toarnă şi lui. Mihaela ia paharul şi bea încet, cu guri mici, trăgînd din timp în timp şi cu ochiul la el.

De după uşă, Poliţistul, Mama şi Directoarea îşi întind gîturile şi îi privesc în tăcere o clipă să vadă ce fac copiii. Mihaela se simte, pesemne, privită şi se întoarce către ei. Îi mustră foarte sever din ochi. Directoarea ia iniţiativa şi, luînd tava cu pizza din mîinile Mamei, păşeşte în încăpere, anunţînd pe un ton cîntat:

◄ ►

DIRECTOAREA *(cont'd)*

A venit şi felul doooi...!

În drum către masă, Directoarea îl trage de mînecă pe Colonel, şoptindu-i:

DIRECTOAREA

Vezi să zici şi tu ceva! Să nu stai ca...

Se aşază cu toţii la masă şi îşi pasează zîmbetele unii altora în timp ce Mama aşază bucăţile în farfurie, anunţîndu-l pe Italian cînd îi pune, ca să ştie ce mănîncă:

MAMA MIHAELEI

Pita...

ITALIANUL

Aaa, pizza! Adorro la pizza. Mangio la pizza tutto il tempo.

Poliţistul îşi drege vocea şi trage aer în piept.

POLIŢISTUL

Şi, spune-mi, tinere, tu te-ai născut în Italia sau...

ITALIANUL

No. Io sono nato in Mozambic. Sono cresciuto il fino a 5 anno.

POLIŢISTUL

Şi acolo cum e, aveţi...

Dar nu continuă imediat, căutînd pesemne să întrebe ceva cît mai puţin jignitor.

POLIŢISTUL

... Poliţie, carabinieri, dintr-ăştia?

ITALIANUL

Certo! Polizia, scuole, banchi, biblioteche, tutto, e un paese normale. Quando uno dice Africa, capisci, un straniero pensa ad elefanti, banane, ebola, gente que muore di fame. Anche questo e vero, certo, ma e un imagine deformata, in genere sono gente normali co una vita normale.

DIRECTOAREA

Păi ca şi la noi, nu, în afară de Dracula şi Ilie Năstase, ce se mai cunoaşte... cine a auzit de un Popîrniceanu sau... atîţia alţii?

Poliţistul şi Mama se întorc concomitent către Directoare. Cine o fi acest Popîrniceanu de care s-ar fi cuvenit să audă.

ITALIANUL

Ma la cosa straordinaria e che tutti capiscono l'italiano in Romania, e una cosa favolosa!

DIRECTOAREA

Păi româna şi italiana sînt surori, nu?

Mama ia o banană.

POLIŢISTUL

Că veni vorba, eu, în timpu' liber, îs mai preocupat de plante, de grădină, dintr-astea, aşa, şi mă-ntrebam, bananele... cum le-nmulţiţi voi?

74. INTERIOR, GRĂDINIŢĂ, ZI

În sala de festivităţi a grădiniţei are loc o serbare. Perdelele sînt trase. Pe scenă, un copil recită o poezie la microfon. În spate, micul cor de copii aşteaptă să-şi facă numărul. Sala e plină de mămici şi bunici care

imortalizează momentul cu aparate cu blitz. Taţii mai înstăriţi filmează evenimentul. Poliţistul se apleacă către olandez peste traducătoarea care stă între ei.

POLIŢISTUL

Auzi, ia întreabă-l te rog: Cunoaşte dînsul dacă la ei se dau burse pentru tineri poeţi sau, mă rog, pentru domenii artistice?

Traducătoarea îi comunică mesajul la ureche. Olandezul face semn că nu prea şi întreabă la rîndul ei ceva. Traducătoarea duce mesajul invers. Răspunsul e negativ.

Directoarea, din nou cu cocul de gală în cap, stă mai deoparte şi urmăreşte să iasă totul bine. Nea Jean, Dănuţ şi Costel sînt în primul rînd. Dănuţ plănge. Se uită cu ciudă la Costel şi îl scuipă. Costel nu-i dă nici o atenţie. Dănut plînge şi mai tare. Nea Jean se apleacă spre el.

NEA JEAN

Dacă mai plîngi, te bat!

Pe scenă, copilul a terminat de recitat. Sala îl aplaudă. Directoarea se îndreaptă spre microfon.

DIRECTOAREA

Astăzi, pentru unul din copiii noştri e un moment mai deosebit pe care cred că o să-l ţină toată viaţa. Prin bunăvoinţa domnului Van Horn, Costeluş va pleca, sperăm noi nu pentru totdeauna dintre noi pentru a face parte dintr-o altă familie, într-o altă ţară. Îi invit la microfon pe domnul Van Horn şi pe tine, Costeluş.

Sala aplaudă. Olandezul se urcă pe scenă şi îl aşteaptă pe Costeluş, apoi scoate o hîrtie.

OLANDEZUL

(stîlcit)

Bună dziua. Vă multzumesc că aţi venit azi aici ca să vă luaţi rămas bun de la Costel şi vă promit că vom

face tot posibil ca Costeluş să se simtă în Olanda, noua lui tzară, la fel de acasă cum s-a simţit şi în Romania. Vă multzumesc.

Sala aplaudă, iar directoarea se apleacă alături de Costel şi îi pune microfonul în faţă, să zică şi el cîteva cuvinte. Costel răsuflă greu în microfon şi tace.

DIRECTOAREA

Îl iertaţi pe Costeluş, e foarte emoţionat, da' vă spun eu că el a promis pe cuvînt de onoare că de azi-nainte el se va purta frumos şi civilizat – nu mai scuipă, nu mai scuipi, Costeluş, da? – Costeluş face semn că nu – că dacă scuipă nu-l mai ia nenea de aici şi el nu vrea să ne facă de rîs acolo pe unde se duce.

Aplauze. Dănuţ plînge.

75. INTERIOR, GRĂDINIŢĂ, TOALETA GRĂDINIŢEI

Educatoarea Elena merge pe culoarul grădiniţei şi intră în grabă în baie. În faţa oglinzii, Sorina plînge.

ELENA

Te aşteaptă.

Sorina face semn că da, vine. Îşi şterge lacrimile şi iese.

Micul cor se pregăteşte. Sorina, cu ochii plînşi, îşi numără coriştii din ochi şi în cele din urmă descoperă pe primul rînd de scaune, în sală, pe coristul lipsă, Dănuţ. Jean îl urcă pe scenă. Corul începe să cînte.

76. INTERIOR, SUFRAGERIE, MIHAELA, ZI

Mama Mihaelei scoate a doua vază din vitrină.

În sufragerie. Poliţistul şi Luigi stau de o parte a unei mese mari şi tac.

POLIŢISTUL

Mă băiatule, tu eşti un băiat foarte bun, mi-am dat seama de cum şi de asta şi sper c-ai să mă înţelegi... pentru că şi tu ai familie, părinţi... ascultă-mă pe mine: Mihaela nu se poate să plece, şi nu pentru tu eşti negru, nu... dar aicia e locul ei, casa ei, vrem să fim cu toţii împreună, să creştem nepoţi, înţelegi? Uite, noi ţi-am pregătit un cadou să-l iei cu tine...

Se întoarce către mama care ascultă de după uşă pregătită să intre cu vaza.

ITALIANUL

Collonello, scuzi, io capisco quelo que mi dice lei ma io parlato con Mihaela e sono disporto a restare qui

POLIŢISTUL

Să rămîi aici?

ITALIANUL

Si... pero Mihaela vuole partire per L'Italia.

Poliţistul se scarpină în cap, încurcat şi se întoarce către mama.

POLIŢISTUL

Vino, măi, nu mai sta acolo...

Mama intră şi pune vaza pe masă. Poliţistul îi şopteşte la ureche.

POLIŢISTUL *(cont'd)*

Auzi ce spune băiatu ăsta... că Mihaela vrea să plece cu orice preţ... că el ar rămîne aicia.. tu ştiai de asta?

MAMA MIHAELEI

(după ce se gîndeşte)

Ţt... Ştii ce: Mai bine să plece...

Sună telefonul. Colonelul răspunde. E Gabriel.

GABRIEL

(la telefon)

Să trăiţi, Gabriel sînt, vă aşteaptă domnul Nae, aicia, zice că aveţi întîlnire cu dînsul pentru un articol în revista noastră...

Poliţistul duce mîna la frunte - a uitat.

POLIŢISTUL

Da măi, m-am luat cu... vin acuma auzi, da, ce te rog, trebe să-l găsim repede pe băiatu' ăla, pe Lucian...

GABRIEL

Am înţeles dom colonel, pornesc acuma.

Colonelul pune telefonul jos şi zîmbeşte. La fel, mama şi Luigi.

77. INTERIOR-EXTERIOR, SECVENŢA DE MONTAJ, ZI

77A. BIROU DE POLIŢIE, ZI. *Detaliu, un deget apasă pe butonul reportofonului. Începe muzica şi totodată, Nae începe să vorbească, în biroul de poliţie.*

77B. CÎMIN DE NEFAMILIŞTI, ZI. *Gabriel merge pe culoarul căminului de nefamilişti şi vorbeşte cu administratorul care ridică din umeri şi îi explică ceva.*

77C. STRADĂ, ZI. *Poliţistul şi Nae în maşină. Nae îi arată nişte fotografii şi îi explică în continuare.*

77D. GRĂDINIŢĂ, ZI. *Gabriel la grădiniţă. Educatoarea Elena îi explică ceva. El îşi notează.*

77E. LA POLIŢIST, ZI. *Nae îşi continuă povestea. A ajuns acasă la poliţist şi stă la masă.*

77F. BIROU DE POLIŢIE, ZI. *Gabriel în secţie formează un număr de telefon.*

77G. LA JEROME, ZI / NOAPTE. *Sorina, ridică receptorul şi ascultă. Jerome, semi-dezbrăcat, se interesează cine e.*

77H. BIROU DE POLIŢIE, ZI. *Gabriel notează ceva şi dă din cap că a priceput şi iese pe uşă.*

77I. MAŞINA, NAE LA MAGAZIN, NOAPTE. *Detaliu cu revista poliţiei: articolul colonelului. Nae închide revista şi o pune pe bancheta din spate. Dă mîna cu colonelul, care stă alături. Nae opreşte radioul maşinii. Se opreşte muzica. Maşina e în spatele magazinului universal.*

78. EXTERIOR, MAGAZIN, NOAPTE

Nae cercetează bagajele.

NAE

N-au luat nimic. Păcat numa' că s-a spart femeia.

POLIŢISTUL

Mda, am încercat noi să o vulcanizăm da' nu...

Face semn la bagajele care stau pe bancheta din spate. Printre ele, geanta cu femeia împăturită.

NAE

A cedat în mai multe locuri, din cîte văd...

POLIŢISTUL

Era şi materialu' vechi de acuma.

NAE

(închide valiza)

Asta e. Intrăm?

POLIŢISTUL

Da, imediat...

Poliţistul se frămîntă şi oftează, îşi scoate şapca.

POLIŢISTUL

Domnul Nae, ce se-ntîmplă, noi ne cunoaştem numa' de cîteva zile, dar sînteţi un om serios, mi-am dat seama şi atuncia, aş îndrăzni, dacă se poate, să vin cu o rugăminte la dvs...

NAE

Vă ascult.

POLIŢISTUL

E vorba de fata mea care, în fine, s-a hotărît să plece şi, cum să vă spun, băiatul, logodnicul, nu mai intru în amănunte dar, nu corespunde, însă lu' Mihaela - lu' fata mea, i-a intrat în cap să se ducă, oricum... şi atunci mă gîndeam, aş putea eventual să vă rog, dacă nu cer prea mult, s-o luaţi cu maşina cu dvs. cînd plecaţi... să stea acolo un timp dincolo, pînă se lămureşte...

Nae rămîne pe gînduri.

NAE

Eu mă gîndeam să plec mîine dimineaţă.

Poliţistul ridică din umeri.

POLIŢISTUL

Acuma, asta e, dînsa e pregătită, are tot ce trebe, numai să fiţi dvs. de acord... dînsa scrie şi poezii... poate v-ajută cu tipografia...

Nae tace şi se gîndeşte.

NAE

Domnu' colonel - zice el şi face o pauză lungă - dacă nu ne ajutăm noi între noi, cine o să ne ajute?

Poliţistul se luminează la faţă şi se apleacă, cît îi permite acoperişul dubei, să-l sărute pe amîndoi obrajii.

POLIŢISTUL

Nici nu ştiţi ce bine-mi faceţi!

NAE

Acuma mergem, dom' Colonel?

POLIŢISTUL

Mergem. Şi nu mai îmi zi domnu' Colonel, zi-mi Nea Marian.

79. INTERIOR, MAGAZIN, TERASĂ, NOAPTE

Poliţistul şi Nae merg pe culoarele magazinului către mica terasă din incintă. În spatele lor, şoferul cară geanta, acoperită cu o cuvertură, să nu atragă privirile. Cei trei se apropie şi se aşază de masa la care Luci stă, cu o bere în faţă.

POLIŢISTUL

Domnul Lucian Timofte?

LUCI

Da...

POLIŢISTUL

Dl. Nae Zigfrid. Colonel Vişoiu.

Cei doi îşi strîng mîna. Luci dă mîna şi cu poliţistul... Şoferul întinde mîna.

NAE

(arată către locurile libere)

Se poate?

LUCI

Vă rog.

Cei trei îşi trag scaunele şi se aşază la masă.

NAE

Dl. Lucian, eu sînt prietenul din Germania al prietenului dvs. Nicu.

LUCI

(după ce rumegă bine vestea)

S-a hotărît şi el să dea un semn de viaţă?

Poliţistul şi Nae se privesc complice. Nae oftează.

NAE

Vedeţi, tocmai asta e - că, practic, Nici, nu mai e printre noi, a murit săptămîna trecută, într-un accident de maşină...

Tac toţi, lăsîndu-l pe Luci să asimileze vestea. Luci duce mîna la frunte şi oftează. Apoi ia o gură de bere. Pare că suportă şocul aşa că Nae îşi continuă ideea.

NAE

Şi m-a rugat pe mine dacă i se întîmplă ceva să vă caut. Uitaţi, ăsta e bănuţul - Nicu nu se despărţea niciodată de el... Şi aicia-s lucrurile lui - îi arată genţile - el a vrut să vi le-aduc.

Luci se apleacă şi se uită într-o geantă. Femeia gonflabilă zace dezumflată.

LUCI

Cu asta ce-i?

NAE

Nicu ţinea la ea ca la ochii din cap. Mereu se uita la ea şi zicea: ce-o fi făcînd acuma Luci?

LUCI

(examinînd femeia)

Femeia asta are un petec.

POLIŢISTUL

Mda, a fost o situaţie de aşa natură care...

Luci se şterge la gură şi începe calm.

LUCI

Deci, staţi un pic: vreţi să-mi ziceţi că Nicu, după 10 ani în care n-a dat un semn şi-n care m-a lăsat pe mine să am grijă de mă-sa care e la o vîrstă vine acuma şi-mi trimite mie un ban găurit şi...

NAE

(scuzîndu-l)

Nu luaţi lucrurile aşa în uşor că să ştiţi că pentru dînsu' obiectele astea aşa cum le vedeţi însemnau ceva... erau semnu' destinului care, practic, v-a despărţit...

LUCI

Practic, vrei să-ţi zic eu ce ne-a despărţit? Cît m-am dus eu să mă piş, Nicu a-nşfăcat femeia şi fşt! - tai-o frate - nu l-am mai găsit - aşa că ia-ţi bănuţu-napoi şi să şi-l bage-n cur... a, şi-mi pare rău să-ţi spun da' femeia aia era albă...

Tac toţi, neîndrăznind să zică nimic. Chelnerul aduce trei beri.

LUCI

Şi pentru mă-sa n-aţi adus nimica, bani, ceva?

NAE

Adevărul e că n-o ducea prea bine cu banii.

LUCI

Bea tot, nu?

Nae se scuză ridicînd din umeri.

NAE

Cu bani o pot ajuta eu, dacă e nevoie.

LUCI

Şi bătrînei cine-i spune? Eu nu pot! Ce să-i zic? Că fi-su, pe care-l aştepta de atîţia ani, nu s-a învrednicit nici să...

Şi Luci izbucneşte în lacrimi. Nae îl bate pe spate. Un timp plînge, iar ceilalţi tac. Un chelner aduce nişte beri.

LUCI

(ştergîndu-se la ochi)

Şi cum s-a întîmplat?

NAE

Era noapte. Ploua... Nicu, în faţă, conducea, eu pe bancheta din spate, şi a explodat cauciucul... 150 la oră... maşina a sărit parapetul şi – drept în apă... Eu din spate, am ieşit, dar Nicu...

◄ ►

Nea Jean îi priveşte de după vitrină.

80. INTERIOR, GARSONIERĂ TANTI LEANA, ZI

Mam-mare e întinsă în pat. Tanti Leana se uită iscoditor la Nae.

TANTI LEANA

Eu pe mata te cunosc. Nu erai mata prieten cu Nicu?

NAE

Ba da, da' nu cre' că mă cunoaşteţi.

POLIŢISTUL

Stimată doamnă, tocmai despre Nicu e vorba...

Luci se întoarce brusc către Colonel şi strigă, încercînd să-l împiedice, cît încă mai e timp.

LUCI

Dom' colonel!

POLIŢISTUL

(timid şi binevoitor)

Nea Marian...

Luci se întoarce către Tanti Leana.

LUCI

Tanti Leana... Nicu...

-şi face o pauză întorcîndu-se către Nae şi Colonel dar nu-l ajută nimeni, amîndoi au lăsat privirea în pămînt.

TANTI LEANA

Ce e cu Nicu...

Tanti Leana duce mîna la inimă şi se sprijină de scaun.

LUCI

(continuînd)

Nicu... nu se mai întoarce niciodată, înţelegi

Tanti Leana rămîne pe gînduri, mult.

TANTI LEANA

Păi, foarte bine, mamă, la ce să se-ntoarcă aicia, dacă îi e bine acolo... ce, nu îi e bine acolo?

LUCI

E bine acolo... nu?...

Şi Luci se întoarce către Nae.

NAE

Bine, da... bine...

TANTI LEANA

Ei, spune tu, să nu dea el nici un semn atîta vreme, ţţţţ...

LUCI

A fost şi ocupat...

TANTI LEANA

Ocupat, da, da, da... munceşte mult săracu', nu?

LUCI

Mda.

TANTI LEANA

Da' mai bea?

NAE

Practic, nu prea...

POLIŢISTUL

Ţ, ţ, ţ băutura asta...

TANTI LEANA

Şi cu banii cum e?... cîştigă?

LUCI

Ei, cum, nu. Cîştigă, tanti... ca drept dovadă ţi-a şi trimis...

Şi Luci se întoarce către Nae, care duce mîna la buzunar.

NAE

500 de mărci?

Luci îl priveşte, dojenitor. Nae se corectează.

NAE

O mie cinci sute de mărci!

LUCI

1.500 de mărci! Şi-o să-ţi mai trimită, cînd o să aibă.

Şi Luci se întoarce către Nae care face semn că sigur, nici o problemă.

TANTI LEANA

Şi mata să-i spui că io sînt bine, are grijă Luci de mine să am tot ce-mi trebuie, stă cu mine aicia...

Gică sprijină bicicleta de peretele palierului şi intră în garsonieră, cercetînd balta din hol.

LUCI

(off, din sufragerie)

Tanti Leana, uite, eu o să merg mîine la Domnu' Colonel să văd o cameră şi cred c-o să ne mutăm acolo dacă ne primeşte, şi fără bani şi... nu te superi...

Luci se întoarce către poliţist care aprobă din cap că aşa e.

Gică intră acum în sufragerie la Tanti Leana.

GICĂ

Păi şi tu ce mai stai!

81. EXTERIOR, STRADĂ, NOAPTE

Din scara blocului Luci ajunge în stradă, se aruncă în şa şi porneşte să pedaleze.

82. INTERIOR, GARSONIERĂ TANTI LEANA, NOAPTE

Poliţistul face semn şoferului care a ajuns sus cu bagajele să se întoarcă înapoi cu ele. Stau toţi tăcuţi, el, Nae, care priveşte albumul cu fotografiile lui Luci, Tanti Leana, Mam-mare. Gică aduce un pahar de apă lui Mam-mare şi i se aşază alături. Poliţistul oftează şi se ridică, punîndu-şi şapca.

POLIŢISTUL

Toţi se duc, mamaie, ce să faci?

83. EXTERIOR, REFUGIU AUTOBUZ, NOAPTE

Plouă. Mihaela îl sărută pe Luigi pe obraz şi ridică uşor din umeri, parcă se scuză. Taximetristul încarcă valizele de pe trotuar în portbagaj.

Mihaela şi Luigi se privesc o clipă, de aproape, apoi Luigi se urcă în maşină şi taxiul pleacă, prin ploaie. Mihaela rămîne în urmă.

84. INTERIOR, APARTAMENT JEROME, NOAPTE

Luci şi Sorina sînt iarăşi îmbrăţişaţi, în stop cadru, cum i-am lăsat însă doar pentru o clipă, după care mişcarea se dezgheaţă, pantofii cad şi ei se îmbrăţişează şi se sărută, repezit, cu aparatul care se învîrte şi el în jurul celor doi. Mişcarea se încetineşte pe măsură ce şi elanul lor se topeşte, muzica se stinge şi cei doi rămîn nemişcaţi, unul în braţele celuilalt. Sorina îl îndepărtează, cît să-i poată vorbi. Luci nu zice nimic, doar o priveşte.

SORINA

(şopteşte)

...vreau să plec... te rog...

Luci, cu lacrimi în ochi, îi pune uşor un deget în faţa buzelor, împiedicînd-o să vorbească, apoi lasă privirea în jos. Sorina se desprinde de el şi pleacă, însă se întoarce din uşă.

SORINA

Să ştii că pentru mine, tu ai să rămîi mereu...

Luci izbeşte cutia muzicală de pămînt. Ea îşi ridică încet pantofii de jos şi, din uşă, se mai întoarce să-i arunce o privire dar el e deja cu spatele. Luci, cu lacrimile pe obraji, se apropie de fereastră.

85. EXTERIOR, BLOC LUXOS, NOAPTE

Prin ploaie, cu pantofii în mînă, Sorina merge încet către maşina lovită de ploaie care o aşteaptă răbdătoare cu luminile aprinse. Ea urcă şi maşina porneşte încet pe alee, coteşte şi se îndepărtează, rămînînd, tot mai mică, pe drumul care se pierde în zare. El a rămas înapoia geamului luminat al blocului, nemişcat, ca o fotografie într-un album.

86. EXTERIOR, INTRARE MAGAZIN, ZORI

Nea Jean mătură prin faţa magazinului bălţile care tremură de vînt. Nici o rază de soare nu pătrunde printre norii joşi, parcă a venit toamna. Pe o băncuţă, în faţa intrării, stau tăcuţi, unul lîngă celălalt, Costeluş, îmbrăcat cu hainele cele noi care încă nu s-au prea aşezat pe el, şi Dănuţ, tot bosumflat.Luci iese dinăuntru în costumul de sticlă de bere.

LUCI

(către copii)

Cu voi ce e?

NEA JEAN

A venit să-şi ia rămas bun de la ăsta micu', pleacă şi el într-un ceas... da' tu, ce cauţi aşa devreme?

LUCI

N-am mai ajuns acasă azi noapte...

Luci îl aprobă vag şi se apleacă să-şi cureţe pantofii într-o baltă. Nea Jean se întoarce la măturat. O maşină se apropie de magazin şi opreşte. Pe bancheta din spate sînt tot felul de valize şi pachete. Nae iese şi-l strigă pe Luci din uşa maşinii.

NAE

Luci! (*Luci se întoarce către el.)* Hai c-a venit cineva să-şi ia la revedere.

Luci se apropie. Nae a rămas în picioare, aşteptînd. Portiera cealaltă se deschide şi Mihaela vine către Luci. Se opresc la cîţiva paşi unul de celălalt şi se privesc, fără să zică nimic. Nea Jean se întrerupe o clipă să se uite la ei, apoi se reapucă de măturat.

Şi copiii au întors capul şi îi privesc. Dănuţ se ridică de pe bancă şi pleacă, amărît şi trăgîndu-şi nasul de atîta plîns.

Luci oftează şi se întoarce cu spatele către ea, făcînd cîţiva paşi cu mîinile la tîmple, ca unul care are de luat o hotărîre grea.

Aparatul se îndepărtează încet de ei. De Nae, care a rămas răbdător în uşa maşinii în care se văd înapoia geamului din spate borcanele cu murături şi păpuşile ei, de Mihaela, care îşi aşteaptă răspunsul, şi de Luci, care stă cu spatele la ea ca un urs supărat.

Costeluş se ridică de pe bancă şi vine repede către aparatul care se tot îndepărtează, recuperînd acum pe Dănuţ.

Luci se întoarce spre Mihaela, o priveşte o clipă şi apoi se repede către ea cu braţele deschise. Cei doi se îmbrăţişează, greoi, rămînînd tot mai departe de aparatul care fuge de ei.

Costeluş l-a ajuns din urmă pe Dănuţ şi îl strigă. Dănuţ se întoarce şi Costeluş îi zîmbeşte dintr-odată, larg, fericit, trage aer în piept şi îl scuipă.

Imaginea încremeneşte în stop cadru şi se fondează, lent, în negru.

SFÎRŞIT

Citiţi şi alte cărţi din colecţia de scenarii a Editurii LiterNet:

1. Ana Agopian, Carmen Mezincescu, Oana Răsuceanu, Iulia Rugină – Bună Cristina! Pa Cristina!
2. Ioan Antoci – Câinele japonez
3. Cătălin Florin Apostol – Umilinţă
4. Matias Bize & Julio Rojas – Viaţa peştilor
5. Lia Bugnar, Vali Florescu – Cobai / Guinea pigs
6. Nae Caranfil – Filantropica
7. Igor Cobileanski – Cînd se stinge lumina
8. Marian Crişan – Morgen
9. Augustin Cupşa – Trenul către Bucureşti pleacă de la linia 3
10. First Draft: Adrian Munteanu, Florin Ionescu, Irina Dobriţă, Ava V., Mina Sava, Ruxandra Grecu – Gri închis / Miracol / ADHD / Da mă, sunt un bou / O zi bună / Caietul de limba română
11. Secvenţe: Maria David, Raluca Enăchescu, Aurora Mureşan, Lucian Ţion – Oameni mari / Joaca de-a părinţii / Adagio / Some Other Place
12. Pavel Gabriel Honciuc – O zi obişnuită
13. Dan Mircea Jacan – Misiunea
14. Augustina Stanciu, Radu Jude – Cea mai fericită fată din lume
15. Doru Lupeanu – Fatza galbenă care râde
16. Tudor Mavrodin – Vremea Calului Alb
17. Dan Mihu – Să iubeşti şi să tragi apa
18. Cristian Mungiu – 7 scenarii
19. Bogdan Mureşanu – Torţa vie / Tuns, ras şi frezat / The Human Torch / Half Shaved
20. Bobby Păunescu – Francesca
21. Lucian Pintilie – Capul de zimbru (scenariu după Vasile Voiculescu) / La tête d'aurochs
22. Corneliu Porumboiu – A fost sau n-a fost? / Poliţist, adjectiv
23. Silviu Purcărete – Undeva la Palilula
24. Iulia Rugină, Oana Răsuceanu, Ana Agopian, Alex Tocilescu – Captivi de Crăciun / Diapozitiv
25. Florin Şerban – America
26. Andreea Vălean, Cătălin Mitulescu – Cum mi-am petrecut sfârşitul lumii
27. Nicolae Alexandru Virastău, Radu Ioan Toderici, Gabriel Andronache – Comitetul Helsinki / Amatorul

Lista completă a volumelor din colecţia de scenarii se află la http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/12/Scenarii.html.
Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la http://editura.liternet.ro/catalog.
Toate volumele pot fi descărcate gratuit de pe siteul LiterNet pentru uz personal. Reproducerea lor pe alte siteuri sau pe alte suporturi este interzisă.